

ಯೋಗಾಚರಣೆಗಾಗಿ ದೀಕ್ಷೆ

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದನ್ನು ಕುರಿತು
ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಮಾತೆಯವರ
ಬರಹಗಳ ಸಂಕಲನ

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ
ಜನವರಿ - 2015

*“In Thy Light we shall see,
in Thy knowledge we shall know,
in Thy Will we shall realise.”*

- The Mother

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ	ಪರಿವಿಡಿ
<p>ಸಂಪಾದಕರು ಡಾ ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ, ಪಿಎಚ್.ಡಿ, ಶಿವಗಿರಿ, ಧಾರವಾಡ - 580 007. ಫೋನ್ : 0836 - 2774044</p> <p>ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿ, ಧಾರವಾಡ ಡಾ ಗುರುಲಿಂಗ ಕಾಪಸೆ ಡಾ ಪಾರ್ವತಿ ನಾರಾಯಣರಾವ್ ಡಾ ಸುಶೀಲಾ ಬಳುಂಡಗಿ</p> <p>ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ ಗಣಕಯಂತ್ರ ಕೇಂದ್ರ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (೦) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಆಫ್‌ಸೆಟ್ ಮುದ್ರಣ : ಶೇಷ ಸಾಯಿ ಇ ಫಾರ್ಮ್ಸ್ ಪ್ರೈ.ಲಿ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (೦) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಶ್ರೀ ಅಜಿತ್ ಸಬ್ಬೀಸ್, ಕಾರ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ, ಕರ್ನಾಟಕ, "ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ" ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಪ್ರಾಯೋಜಕರು : ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (೦) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು-560078. ಫೋನ್ : 080 - 2244 9882 http://abp.sirinudi.org</p>	<p>“ಯೋಗಾಚರಣೆಗಾಗಿ ದೀಕ್ಷೆ” (ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಮಾತೆಯವರ ಬರಹಗಳ ಸಂಕಲನ)</p> <p>ಅನು : ಡಾ. ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ</p> <p>ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ತಯಾರಿ 3</p> <p>ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಕರೆ ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯೋಗ್ಯತೆ 9</p> <p>ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧತೆ 13</p> <p>ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ 17</p> <p>ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು 28</p> <p>ಯೋಗಾಚರಣೆಗಾಗಿ ದೀಕ್ಷೆ 35</p> <p>ಅನು : ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಸಿಂಪಿ</p> <p>ಮಹಾನ್ ಸಾಹಸಕ್ಕಾಗಿ ಕರೆ 45</p> <p>ಅತಿಮಾನಸ ಯೋಗ 45</p> <p>ಅನು : ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಗಲಗಲಿ</p> <p>ದೀಕ್ಷೆಯ ಒಂದು ಕತೆ 51</p> <p>ವಾರ್ತಾಪತ್ರ 56</p>

ಯೋಗದ ಪ್ರಭುವಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಚನ ನೀಡುವಿಕೆ

ಅನಂತನನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವವನು ಅನಂತದಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಅವನು ದೈವೀ ಸ್ವರ್ಗ ದೊರಕಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅದಿಲ್ಲದೆ ಜಾಗೃತಿ ಉಂಟಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಆತ್ಮದ ತೆರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಒಮ್ಮೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಾಗ ಸಿದ್ಧಿ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ತೀವ್ರತೆಯಿಂದ ಒಂದು ಮಾನವ ಜೀವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಯಿಸಬಹುದು ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರಕಟವಾದ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಚಕ್ರಗತಿಯ ಹಲವಾರು ಹಂತಗಳಾದ್ಯಂತ ಬೆಂಬತ್ತುವುದರ ಮೂಲಕ ಜಯಿಸಬಹುದು.

CWSA, 23/53 (SABCL, 20/47-48) - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಸಂದೇಶ ಪತ್ರ - 1ನೇ ಜನವರಿ 2015

In the world of forms a violation of Beauty is as great a fault as a violation of Truth in the world of ideas. For Beauty is the worship Nature offers to the supreme Master of the universe; Beauty is the divine language in forms. And a consciousness of the Divine which is not translated externally by an understanding and expression of Beauty would be an incomplete consciousness.

The Mother

ರೂಪಗಳ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಅಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸುವುದು ವಿಚಾರಗಳ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಿದಂತೆಯೇ. ಏಕೆಂದರೆ ಸೌಂದರ್ಯ, ವಿಶ್ವದ ಪರಮೋಚ್ಚ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಅರ್ಪಿಸುವ ಪೂಜೆ. ಸೌಂದರ್ಯ, ರೂಪಗಳಲ್ಲಿರುವ ದೈವೀ ಭಾಷೆ. ಅರಿವಿನ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಒಳಗಾಗದ ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅಪೂರ್ಣ ಪ್ರಜ್ಞೆ.

ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ತಯಾರಿ

ಮಾನವನ ಜೀವನ ದೀರ್ಘ ಮಬ್ಬಾದ ತಯಾರಿಯದಾಗಿಹುದು,
ಶ್ರಮ, ಭರವಸೆ ಮತ್ತು ಕದನ, ಶಾಂತಿ ಇವುಗಳ ವೃತ್ತವಿಹುದು,
ಭೌತದ್ರವ್ಯದ ಮಬ್ಬಾದ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಜೀವನದಿಂದ ಸುಳಿವು ಪಡೆದಿಹುದು.

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಯಾರ ಹೆಜ್ಜೆಗಳೂ ಮೂಡಿರದ ಶಿಖರದ ಮೇಲಿನ ಅವನ
ಏರುವಿಕೆಯಲಿ

ಅರ್ಥ ಅರಿತುಕೊಂಡ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಮುಸುಕಿನಲಿರುವ
ನೈಜತೆಯನು

ಜ್ವಾಲೆಯೊಂದೆಸೆದ ಅರೆನೆರಳಿನಾದ್ಯಂತ ಅವನು ಅರಸುವನು,

ಏನೋ ಒಂದಕ್ಕಾಗಿ, ಯಾರೂ ಎಂದಿಗೂ ಕಂಡಿರದಿದ್ದ ಯಾರೋ

ಒಬ್ಬರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಶೋಧ,

ಇಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ನೈಜವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗಿರದ ಆದರ್ಶದ ಆರಾಧನೆ,

ದೈತ್ಯ ಬಿಂದುವೊಂದನು ಕೊನೆಗೆ ತಲುಪುವವರೆಗೆ

ಆರೋಹಣ ಮತ್ತು ಪತನಗಳ ಕೊನೆಯಿರದ ಸುರಳಿ ವಕ್ರ

ಇದರಾದ್ಯಂತ ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾರಿಗಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೋ ಅವನ ವೈಭವ
ಹೊಳೆಯುವುದು

ಹಾಗೂ ನಾವು ದೇವನ ಅನಂತತೆಯಲಿ ಒಳನುಗ್ಗುವೆವು.

ನಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದ ಮೇರೆಯೆರೆಗೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಪರಮೋಚ್ಚ ಸ್ವಭಾವದ

ಜೀವಂತ ಪ್ರಕಾಶದ ಬಾಗುವಿಕೆಯಲಿ ನಾವು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆವು.

(ಸಾವಿತ್ರಿ, ಪು. 24)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿಡಿರಿ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ
ಅವನನ್ನು ನೋಡಿರಿ

ಇಬ್ಬರು ಸಹೋದರರಿದ್ದರು, ಅವರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯನಾದವನು ವಕೀಲನಾಗಿದ್ದ.
ಅವರು ಈ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಲು ಬಯಸಿದ್ದರು.

ಅವರ ವರದಿ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರನ್ನು ಅವರು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದ್ದರು, ಆ
ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ತಮ್ಮೆಡೆಗೆ ಬರಲು ಅವರಿಗೆ ಕರೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಂತೆ: ಅದಕ್ಕೆ
ಅಧಿಕವಾಗಿ ಅವರ ಮೃತ ಸಹೋದರನ ಆತ್ಮದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ
ದೊರಕುತ್ತಿತ್ತಂತೆ.

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಅವರಿಗೆ ಬರೆದು ಕಳಿಸಿದ ಬೋಧನೆ ಹೀಗಿದೆ:
“ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾದ ಕಿರಿಯ ಸಹೋದರನಿಗೆ ಅದು ಬಹಳ ಅಪಾಯಕಾರಿ-
ಯಾದದ್ದೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ
ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಬಾರದು. ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಬಲಿಷ್ಠರಾಗಿರದ ಜನರಿಗೆ ಅದು ಇನ್ನೂ
ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾದದ್ದು.

ಈ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟ ನಂತರ ಅವನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕರ್ಮ
ಯೋಗದಿಂದ ಬಲಿಷ್ಠವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನು ತನ್ನ ಆಸೆಗಳನ್ನು
ಹಾಗೂ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತೊರೆದು ಬಿಡಬೇಕು. ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅವನು
ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆಚರಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಲ್ಲನು, ಅವೆಲ್ಲವನ್ನು ಯಜ್ಞ
ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು
ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಮುಡಿಪಾಗಿರಿಸುವುದನ್ನು ಹಾಗೂ
ಅವನನ್ನು ಎಲ್ಲ ಜನರಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದನ್ನು
ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತರಬಲ್ಲನು. ಅದು ಅವನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯದಾಗುತ್ತದೆ.

ಸದ್ಯ ಅವನು ಈ ಯೋಗವನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಇದು
ಆತ್ಮ-ಸಮರ್ಪಣೆಯ ಯೋಗ, ಇದರಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಉಚ್ಚ ದೈವೀ
ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ತೆರೆದಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಈಗಾಗಲೇ ಇತರ
ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತೆರೆದಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ, ಇಂತಹ ತಗ್ಗಿ ನಡೆಯುವ ಸ್ಥಿತಿ
ಅವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಆತ್ಮಗಳು ಬಂದು
ಅವನು ಸತ್ತೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ
ಇನ್ನಿತರ ಪರಿಗಣನೆಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಈ ಯೋಗದ ಆಚರಣೆಯನ್ನು
ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವನಿಗೆ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. (‘ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರೊಡನೆ
ಸಾಯಂಕಾಲದ ಮಾತುಕತೆಗಳು’, ಎ.ಬಿ. ಪುರಾಣಿ, 1.1.1924)

ಈ ಯೋಗದ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸಿದ ಅನ್ವೇಷಕನಿಗೆ ಬೋಧನೆಗಳು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು : ಸೂರ್ಯ ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶದ ಸಂಕೇತ, ಆ ಪ್ರಕಾಶ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಚೋದನೆ ನೀಡಲು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಅಭೀಪ್ಸೆಗೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಈ ಯೋಗದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ನಾವು ದೈವೀ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ತರಲು ಬಯಸಿದ್ದೇವೆ, ಅದು ಕೇವಲ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪ್ರಾಣಿಕ ಹಾಗೂ ಭೌತಿಕಗಳ ಮೇಲೂ ಕೂಡ ಆಳಿಕೆ ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾದ ಪ್ರಯತ್ನ. ಆ ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಕಾಶ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರರು. 'ಗಾಯತ್ರಿ' ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ, ಅದು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬರಲೆಂದು ಹಾಗೂ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಆಳಿಕೆ ನಡೆಸಲೆಂದು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಆ ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇರುವ ಕ್ಷಮತೆ ಈ ಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಕ್ಷಮತೆಯಾಗಿದ್ದು ಈ ಯೋಗಕ್ಕಾಗಿರುವ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬಹುದು, ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು ಮತ್ತು ನೀವು ಯೋಗದ ಆಚರಣೆಗಾಗಿ ಯೋಗ್ಯರಾಗಬೇಕೆಂಬ ಅಭೀಪ್ಸೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾದಾಗ ದೇವ ಪ್ರಮುಖನ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ರೂಪವನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಯೋಗಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಯೋಗ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಬಂದು ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ನಿಮ್ಮ ಇಷ್ಟ ದೇವತೆಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ನಿಜ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಈ ಯೋಗವನ್ನು ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾರ, ಅದನ್ನು ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ದೇವಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ ಮತ್ತು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಸಾಧಕನ ಕ್ಷಮತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬದಲಾವಣೆ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ('ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರೊಡನೆ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಮಾತುಕತೆಗಳು', ಎ.ಬಿ. ಪುರಾಣಿ, 21.9.1925)

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮನುಷ್ಯ ಯೋಗಾಚರಣೆಗಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಏನನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತನಾಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಲ್ಲದ ಭಾಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಅರಿವುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗದ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಅರಿವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಅರಿವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮೋನ್ನತಿ ಸಾಧಿಸದ ಕೆಳಗಿನ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಇರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಹಾಗೂ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ತಡೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಅರಿವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆಯ ಮೂಲಕವೇ ದೈವಿಕವಲ್ಲದ ಶಕ್ತಿಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ತಮ್ಮ ಗುಲಾಮರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವುಳ್ಳವರಾಗಬೇಕು, ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವ ಹಾಗೂ ಚಲನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ನೀವು ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೂ ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಇಲ್ಲವೆ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತೀರಿ ಇಲ್ಲವೆ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಚಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಹಾಗೂ ಪ್ರಚೋದನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿರುವ ಇಲ್ಲವೆ ತೋರಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶಕ್ತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯು ಇಡಿಯಾದ ಯಾಂತ್ರಿಕತೆಯನ್ನು ಚೂರು ಚೂರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಮ್ಮೆ ನೀವು ಅರಿವುಳ್ಳವರಾದಾಗ ಅದರರ್ಥ ನೀವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಭೇದವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಲ್ಲೀರಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾನಾಂತರ-ಗೊಳಿಸಬಲ್ಲೀರಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೆಳಗೆಳೆಯುವ ಶಕ್ತಿಗಳು ಯಾವು ಹಾಗೂ ಮುಂದೆ ಸಾಗಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುವ ಶಕ್ತಿಗಳು ಯಾವು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಲ್ಲೀರಿ ಎಂದಿರುತ್ತದೆ. ತಪ್ಪಾದುದರಿಂದ ಸರಿಯಾದದ್ದು ಯಾವುದು, ಮಿಥ್ಯೆಯಿಂದ ಸತ್ಯವಾದದ್ದು ಯಾವುದು, ಅದೈವಿಕವಾದದ್ದರಿಂದ ದೈವಿಕವಾದದ್ದು ಯಾವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾಗ ಅದರರ್ಥ ಒಂದನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು ಎಂದಿರುತ್ತದೆ. ಆ ದ್ವಂದ್ವ ಪ್ರತಿ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಮುಂದಿರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನೀವು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ತಾಳ್ಮೆಯುಳ್ಳವರು, ಪಟ್ಟುಹಿಡಿಯುವವರು ಹಾಗೂ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರುವವರು ಆಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಸಮರ್ಥ ಜನರು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ "ನಿದ್ರಾರಹಿತ"ರಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ದೈವಿಕವಾದದ್ದರ ವಿರುದ್ಧ ಅದೈವಿಕವಾದುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕು.

(CWM, 3/2)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ತಯಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುವುದು

ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯವಾದರೆ, ಆಗ ಆ ತಯಾರಿ ಬಹಳ ಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅವನು ಬೋಧನೆಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ದೊರಕಿಸುವಂತಾದರೆ, ಅದು ಎಲ್ಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ದೊರಕುವಂತಾದರೆ ಆಗ ತಯಾರಿ ಬಹಳ ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾಗ, ನಿಮ್ಮ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುವುದರ ಮೂಲಕ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದಾಗ, “ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಬದಲಾಗಿ ಈ ಇನ್ನೊಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದು” ಎಂದು ಹೇಳಲು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾಗ, ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ನೀವೇ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾದಾಗ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ - ಜನರು ಅದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ - ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರ ಹತ್ತಿರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶವಿದ್ದಾಗ ಅದು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ; ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡವನು ಎಲ್ಲ ಅನುಭವಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಗಿ ಹೋಗಿ ಕೊನೆಯದನ್ನು ತಲುಪಿರಬೇಕು, ಮತ್ತು ಆ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಜ್ಞಾನ ಪಡೆದಿರಬೇಕು. “ಇದು ಒಳ್ಳೆಯದೆ? ಇದು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆಯೆ ಇಲ್ಲವೆ ಹಾನಿಕಾರಕವಾಗಿದೆಯೆ?” ಎಂದು ನೀವು ಅವನನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು. ಆಗ ಒಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ದೊರಕುತ್ತದೆ: “ಹೌದು, ಇಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ಮಾಡು, ಅದನ್ನು ಓದು, ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಡ” ಎಂಬ ಉತ್ತರವಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದು ಬಹಳ ಅನುಕೂಲಕರವಾದದ್ದು.

ಆದರೆ ನೀವು ಏಕಾಕಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ - ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲಕರವಲ್ಲದ ಪರಿಸರದ ಮಧ್ಯೆ ಇದ್ದಾಗ, ಇಲ್ಲವೆ ಸಂದರ್ಭ ಏನೇ ಇರಲಿ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಜನರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇದ್ದಾಗ, ಯೋಚಿಸದೇ ಇದ್ದಾಗ - ಅವರು ವಿರೋಧಿಗಳಾಗಿರದೆ ಇದ್ದಾಗ - ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೀವು ನಿಮಗಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗುವುದು: “ಸರಿ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಿರಿ, ಅದು ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸತ್ಯವಾದದ್ದಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಲು ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಓದಬೇಕಾಗುವುದು, ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮದೇ ಯೋಚನೆಯಿಂದ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಬೇಕಾಗುವುದು, ಅವು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಉಂಟು ಮಾಡುವ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ

ನೋಡಬೇಕಾಗುವುದು, ಅವು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯಕ ಆಗಬಹುದು ಇಲ್ಲವೆ ಆಗದೆ ಇರಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನೂ ನೋಡಬೇಕಾಗುವುದು.

ಪೂರ್ವ ನಿಯತಿಗೆ ಒಳಗಾದ (predestined) ಜನರಿಗೆ ಅವರ ಆಂತರಿಕ ದೈವೀ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನಿಂದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಅವರು ಓದಬೇಕಾದ ಪುಸ್ತಕ ಅವರ ಕೈಗೆ ಸಿಗುವಂತಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸೂಚನೆ ಕೊಡಬಲ್ಲವನನ್ನು ಅವರು ಭೇಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅದು ಹೀಗಿದೆ ... ಕೆಲ ಸಮಯದ ನಂತರ ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿತ್ತು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವುಳ್ಳವರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿತು, ಅದೇನಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲವೆ ಅವರ ಜೀವನವನ್ನು ಹಾಗೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಯಾರು ಸಂಘಟಿಸಿದರು ಎಂಬುದು - ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಮುಂದೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಯಾರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು ಎಂಬುದು ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹದು ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅದು ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಜನರನ್ನು ಮೊದಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾದದ್ದು, ಅದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಯೋಗಕ್ಕೆ ಆಧಾರ ನೀಡಬಹುದಾದ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಯೋಗವಲ್ಲ, ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಯೋಗವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ತತ್ವಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ವಿಶೇಷ ಅಭಿರುಚಿ ಹೊಂದಿದ ಜನರು ಏನೋ ಒಂದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರು. ಭಾರತದಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರಿಗೆ ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಸುಲಭವಾದದ್ದು, ಅದು ಅಲ್ಲಿ ಜೀವಂತವಿರುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿದೆ; ಯೋಗವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುವವರು ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ, ಅವರು ಮಾಹಿತಿ ನೀಡುವ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಭೇಟಿ ಮಾಡಬಲ್ಲರು. ಅತ್ಯಂತ ಅಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿದ್ದವರು ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯದಿದ್ದವರು ಕೂಡ ಏನನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಯಾವುದು ಸಹಾಯಕವಾಗಬಲ್ಲದು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಸ್ಪಷ್ಟ ವಿಚಾರ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ.

(CWM, 7/337-38)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ದೈವೀ ಸತ್ಯದ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರೇ

ಎಲ್ಲ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯ ಹಾಗೂ ಸದ್ಭಾವನೆಗಳಿರುವ ಉತ್ಸಾಹಭರಿತ ಅಭಿಪ್ರೇಷೆಯೊಂದಿಗೆ ದೈವೀ ಸತ್ಯದ ಸೂರ್ಯ, ಪರಮೋಚ್ಚ ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶ, ವಿಶ್ವದ ಮೂಲ ಹಾಗೂ ಬೌದ್ಧಿಕ ಜೀವನವಾಗಿರುವುದರತ್ತ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಆ ದೈವೀ ಸತ್ಯ ನಮ್ಮನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ ಆವರಿಸುವಂತಾಗುವುದು, ಅದರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಉಜ್ವಲತೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು, ಹೃದಯಗಳನ್ನು, ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತಾಗುವುದು.

(CWM, 2/29)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಕರೆ ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯೋಗ್ಯತೆ

ಶ್ರೀ ಅ : ಸರಿ, ನೀನು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಅರ್ಹತಾ ವಿಶೇಷಗಳು ಇರಬಹುದು ಮತ್ತು ಅವನು ಗಟ್ಟಿಗನಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರಿ-ಬರಬಹುದು, ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವನಿಗೆ ಈ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯಾದ್ಯಂತ ಸಾಗಿಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೋಗಬಹುದು; ಅದು ಹಾಗಿರುವಾಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ದುರ್ಬಲ-ನಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರಿಬರಬಹುದು, ಆದಾಗ್ಯೂ ಹಿಂದೆ ಇರುವ ಏನೋ ಒಂದು ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ, ಅವನು ಆ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯಾದ್ಯಂತ ಸಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕ ನಿಯಮವೆಂಬುದು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ...

ನಾನು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ಅವರಲ್ಲಿ ಯೋಗವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಮುಂದೂಡುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ 'ಅದೃಷ್ಟ' ಅವರನ್ನು ಮುಂದೂಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ...

ಇದರಲ್ಲಿ ಬಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ, ಅದನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರೆ, ಅದರಾದ್ಯಂತ ಸಾಗಿಹೋಗುವ ಅವಕಾಶ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ('ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರೊಡನೆ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಮಾತುಕತೆಗಳು', ಎ.ಬಿ. ಪುರಾಣಿ, 20.9.1926)

ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳು

ತನ್ನ ಬಾಹ್ಯ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಅರ್ಹತೆ ಹೊಂದಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯ ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ - ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಸಂಬಂಧ ಕುರಿತು ಹೇಳುವಾಗ - ಅವನು ಸರಿಹೊಂದದೆ ಇರುವವನು ಇಲ್ಲವೆ ಅನರ್ಹನಾದವನು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಮಾತನಾಡುವ ಒಂದು ರೀತಿ. ಆದರೆ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿದೆ, ಮೇಲ್ಗಡೆ ದೈವೀಕೃತೆ ಇದೆ. "ನೀವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲವೂ ಇದೇ ಆಗಿದೆ." ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಇದ್ದರೆ, ಸರಿ ಆಗಲೂ ಕೂಡ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ನೀವು ಹೇಗೋ ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎಡವಿ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಕ್ಕಾಗಿ ಎಚ್ಚತ್ತು-ಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಲು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ದೂರ ಎಳೆದೊಯ್ಯುವವರೆಗೆ ನೀವು ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಥಾಸ್ತು.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ನಿಮ್ಮ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡುವ ಸೂತ್ರ - "ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿದೆ, ಮೇಲ್ಗಡೆ ದೈವೀಕೃತೆ ಇದೆ" - ನೀವು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ "ನೀವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲವೂ ಇದೇ ಆಗಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ನಿಜವಾಗಿ ಅದು ಎಲ್ಲವೂ ಆಗಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಅ : ಹೌದು, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಬಯಸುವ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅದು ಸಾಕಷ್ಟಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಸರಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ "ದೈವೀಕೃತೆಯ ಸ್ಥಿತಿ" ಎಂದು ಕರೆಯಲಾದುದರತ್ತ ತಲುಪಬಹುದೇ?

ಶ್ರೀ ಅ : ಹೌದು, ಅದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ, ಹಲವಾರು ಜನರು ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಲ್ಲೂ ಆತ್ಮವಿದೆ, ದೈವೀಕೃತೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಮೇಲ್ಗಡೆಗಿದೆ. ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಜನರು ಭಗವಂತನತ್ತ ಏಕೆ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾರೆ?

ಶ್ರೀ ಅ : ರಾಜಸಿಕ ಅಹಂಕಾರ, ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಹಾಗೂ ಗರ್ವ ಇವುಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವರು ತಮ್ಮದೇ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ, ದೈವೀಕೃತೆಯ ಮೇಲಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ದೈವೀಕೃತೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೈಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಬರುವಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆ ಕೈಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಹೇಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆವು? ಅದನ್ನು ನೀವು ನಿರಾಕರಿಸಲಾರಿರಿ, ನಿರಾಕರಿಸಲು ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೇ?

ಶ್ರೀ ಅ : ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳಿದ್ದುದನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಜಗಾಯಿ-ಮಧಾಯಿ* ಅವರ ಕತೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ನಾನು ಬೆರಳು

* ಜಗಾಯಿ-ಮಧಾಯಿ ಅವರ ಪ್ರಸಂಗ ಚೈತನ್ಯ ಮಹಾಪ್ರಭು ಹಾಗೂ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಇವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಆ ಕತೆಯ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಭಾಷಾಂತರಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕತೆಯ ರೂಪುರೇಖೆ ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ.

ಪೂಜ್ಯರಾದವರಿಗೆ ಅನಾದರ ತೋರಿಸುವ ಜಗಾಯಿ-ಮಧಾಯಿ ಹೆಸರಿನ ಕುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಹೋದರರಿಬ್ಬರಿದ್ದರು, ಅವರು ಸೆರೆಗುಡುಕರಾಗಿದ್ದರು, ಕಳ್ಳರು ಹಾಗೂ ಪೋಕರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನವನ್ನು ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಚೈತನ್ಯ ಮಹಾಪ್ರಭು ... ಅವರ ಮಿತ್ರ ಹಾಗೂ ಶಿಷ್ಯ ನಿತ್ಯಾನಂದನ ಮೇಲೆ ಆ ಸಹೋದರರು ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದ್ದರು, ಮಧಾಯಿ ನಿತ್ಯಾನಂದನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಎಸೆದ, ಅದು ನಿತ್ಯಾನಂದನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಈಗ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿರುವ ವಾಕ್ಯವೊಂದನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿದ: “ನೀನು ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ಹೊಡೆದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆ?” ಈ ಪ್ರಸಂಗದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ ಚೈತನ್ಯ ಮಹಾಪ್ರಭು ದೈವೀ ರೋಷದಿಂದ ಆ ಇಬ್ಬರನ್ನು ಚಕ್ರದಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲು ಬಯಸಿದ್ದರು. ನಿತ್ಯಾನಂದ ಅವರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಆ ಸಹೋದರರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡ. ನಿತ್ಯಾನಂದನ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದ ಆ ಸಹೋದರರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಪಡೆದು ಚೈತನ್ಯ ಮಹಾಪ್ರಭುವಿನ ಶಿಷ್ಯರಾದರು.

*

ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬುಶಿ ಹೆಸರಿನ ಬೆಕ್ಕು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸ್ಪರ್ಶ ಪಡೆದಿತ್ತು. ಅದು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಬೆಕ್ಕು ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದ ನಂತರ ಉತ್ಥಾಂತಿಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅದು ಹಾದು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಹಲವಾರು ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಈ ದೈವೀ ಸಹಯೋಗದ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾನವ ಜನ್ಮ ತಾಳಿತೆಂದು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಜಗಾಯಿ-ಮಧಾಯಿ ಕತೆ ಹಾಗೂ ಬುಶಿ ಕತೆ ಇವೆರಡನ್ನೂ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಹೀಗಿದೆ: ಅತ್ಯಂತ ದುಷ್ಟ ಪಾಪಿ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಹಾಗೆಯೇ ಪಶುವಾದದ್ದರ ಮೇಲೆ, ಅವು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ದೈವೀಕೃಪೆ ಇಳಿದುಬರಬಹುದು, ಅವು ಕೂಡ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ 2+2=4 ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದ ಮಿದುಳಿನ ವಿರುದ್ಧ ಇದು ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನು ಅದನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸಲಾರೆ, ದೃಢೀಕರಿಸಲು ನಿನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೇ?

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಕೇವಲ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗದು, ಹಾಗಾಗುವಂತಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಆಶ್ರಮದ ಬೆಕ್ಕಿಗೂ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಅ : ಮುಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲಕರವಾಗುವಂತಹ ಎಲ್ಲದರೊಂದಿಗೆ ಹೊಸ ದರ್ಜೆಗಳಿರುವ ಅವಕಾಶ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ದೊರಕಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಬೆಕ್ಕಿನ ಮರಿಯ ಮಾದರಿಯ ಸಾಧಕ ಕೂಡ ಶರಣಾಗತಿಯ ನಿರ್ಧಾರಕ ಚಲನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಸತ್ತೆಯ ಉಳಿದ ಭಾಗ ವಿಧೇಯವಾಗಿರುವಂತೆ ಅದನ್ನು ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೊಳಪಡಿಸಬೇಕು, ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಲು ಬಯಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಅದು ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾದ ವಿಷಯ.

ಶ್ರೀ ಅ : ಬೆಕ್ಕಿನ ಮರಿ ಹಾಗಿತ್ತೆಂದು ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ - ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಬೆಕ್ಕಿನ ಮರಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. (ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಬೆಕ್ಕಿನ ಮರಿಯಂತಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುವ ಮಂಗನ ಮರಿ ಅದಾಗಿರುತ್ತದೆ.) ಆದರೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ (ನನ್ನದನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣರದನ್ನೂ ಮೀರಿಹೋಗುವ) ಎಷ್ಟೊಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನವಿದೆಯೆಂದರೆ ನಾನು ಕೇವಲ ತಲೆ ಬಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕಡಿಮೆ ಜ್ಞಾನವಿರುವ ಜನರತ್ತ ಹೋಗುವಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ತಮ್ಮ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಫಲಗೊಂಡು ದೂರ ಹೋದ ಜನರ ಬಹಳಷ್ಟು ಉದಾಹರಣೆಗಳು ನನ್ನ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿವೆ. ದೈವೀಕೃಪೆ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವ ಅಭೀಷ್ಟೆ, ಶರಣಾಗತಿ ಹಾಗೂ ನಿರಾಕರಣ ಇವುಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳದಿದ್ದಾಗ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನದೇನನ್ನೂ ಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಅವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾಗ ಅವನು ಏನನ್ನಾದರೂ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಅ : ಅದರರ್ಥ ದೈವೀಕೃಪೆಗಾಗಿ ಕಾದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು ಎಂದೂ ಆಗಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಕುರಿತು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಂಕಲ್ಪ ಅಂತಹದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಂಕಲ್ಪ ಆತ್ಮ ನಾಶದತ್ತ ಇದ್ದಾಗ, ಅವನ ಅಹಂಕಾರ ಭಗವಂತನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಭಗವಂತ ಅವನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗಿರದ, ಅವನು

ತಳ್ಳಿಹಾಕುವ ದೈವೀಕೃಪೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರೊಡನೆ ನಿರೋದಬರಣ ಅವರ ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ: pp. 465-67)

*

ಗಾಳಿ ಹವಾಮಾನಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಸುತ್ತುವುದು ತಟ್ಟುತ್ತಿರುವಾಗ
ಸಾಗುವೆನು ನಾ ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಚಲು ಪ್ರದೇಶವಿರುವಲ್ಲಿಗೆ
ಯಾರು ಬರುವರು ನನ್ನೊಡನೆ? ಯಾರು ಮೇಲೇರುವರು ನನ್ನೊಡನೆ?
ಹಳ್ಳಕೊಳ್ಳಗಳನ್ನು ದಾಟುವವರಾರು ಮತ್ತು ಹಿಮವನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ನಡೆಯುವರಾರು?
ನನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗುವವನು, ನನ್ನೊಡನೆ ನಡೆವವನು
ಧೀರನಾಗಿರಬೇಕು, ಅಪಾಯದ ನಂಟನಾಗಿರಬೇಕು.

(CWSA, 2/201)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು 1908 ರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಲಿಪುರ ಜೇಲಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಕವಿತೆ
'ಆಮಂತ್ರಣ'ದಿಂದ ಆಯ್ದ ಭಾಗಗಳು.

*

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧತೆ

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ತಯಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದರ ಕುರುಹುಗಳು

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗಲು ಮನುಷ್ಯ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ
ಬೋಧನೆ ನೀಡುವ ಗುರು ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾಗ, ತಯಾರಾಗಿರುವನೆ ಎಂಬುದನ್ನು
ಸೂಚಿಸುವ ಕುರುಹುಗಳೇನಾದರೂ ಇವೆಯೆ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಹೌದು, ಇವೆ. ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಲಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ
ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಮತೆ ಇರುವುದಾಗಿದೆ. ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನಿವಾರ್ಯ-
ವಾದ ಆಧಾರ, ಅತ್ಯಂತ ಅಚಂಚಲವಾದ, ಸ್ಥಿರವಾದ, ಶಾಂತಿಯಿಂದ
ತುಂಬಿಕೊಂಡ ಏನೋ ಒಂದು, ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಕ್ತಿಯಿರುವ ಭಾವನೆ ಇರುತ್ತದೆ.
ಜಡತ್ವದಿಂದ ಬರುವ ಅಚಂಚಲತೆಯಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ಏಕಾಗ್ರಗೊಂಡ
ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವುದರ ಸಂವೇದನೆ. ಏನೇ ಸಂಭವಿಸಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ
ಅತ್ಯಂತ ಭಯಾನಕ ಎಂದು ತೋರಿಬರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಅದು
ನಿಮ್ಮನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಏಕಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಇರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಮೊದಲನೆಯ
ಕುರುಹು.

ಎರಡನೆಯ ಕುರುಹು: ಅತ್ಯಂತ ಬಿರುಸಾಗಿರುವ, ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿಸುವ ಹಾಗೂ
ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವ ಏನೋ ಒಂದರಲ್ಲಿ, ಹಿತ್ತಾಳೆಯ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ
ರಂಧ್ರವೊಂದನ್ನು ಕೊರೆದು ತೆಗೆಯಬೇಕಾಗಿರುವಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮ
ಸರ್ವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಸೆರೆಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ನೀವು
ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಮತ್ತು ಪೀಡೆ ಅಸಹನೀಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ,
ಅದನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ಹೊರಬರಲು ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಯತ್ನವೊಂದಿರುತ್ತದೆ, ಭೇದಿಸಿ
ಹೊರಬರಲು ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಕೂಡ
ಮೊದಲ ಕುರುಹುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಅದರರ್ಥ ನಿಮ್ಮ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಒಂದು
ಹಂತವನ್ನು ತಲುಪಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅದರ ಬಾಹ್ಯ ಎರಕ ಅತಿ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರುತ್ತದೆ - ಅದು
ಸಾಧಾರಣ ಜೀವನದ ಎರಕ, ಸಾಧಾರಣ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಹಾಗೂ
ಸಂಬಂಧಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡಂತಹದು, ಅದೆಲ್ಲವೂ ಅಷ್ಟೊಂದು ಚಿಕ್ಕದಾದದ್ದು,
ಕ್ಷುದ್ರವಾದದ್ದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ; ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಭೇದಿಸಿ ಹೊರಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವ
ಶಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ.

ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಕುರುಹು ಇದೆ: ನೀವು ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿದ್ದು
ಅಭಿಪ್ರೇಷಣೆಪಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬರುತ್ತಿರುವುದರ
ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಪ್ರಕಾಶ, ಶಾಂತಿ ಹಾಗೂ ಶಕ್ತಿಗಳು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬರುತ್ತಿರುತ್ತವೆ;
ಮತ್ತು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡಲೆ - ನೀವು ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ
ಕಾದುಕೊಂಡಿರಬೇಕಾದ, ಕಾಲಕಳೆಯಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ - ಅಲ್ಲಿ
ಕೇವಲ ಆಂತರಿಕ ಅಭಿಪ್ರೇ, ಕರೆಕೊಡುವಿಕೆ ಇರಬೇಕು, ಉತ್ತರ ಬರುತ್ತದೆ.
ಇದರರ್ಥ ಆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದಿರುತ್ತದೆ.

(CWM, 4/97)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಅವಶ್ಯವಾದ ಮೊದಲ ವಿಷಯ

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಯೋಗವನ್ನು ಕುರಿತು ಏನನ್ನಾದರೂ ಹೇಳುವಿರಾ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ನಿಮಗೆ ಯೋಗ ಯಾವುದರ ಸಲುವಾಗಿ ಬೇಕು? ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು
ದೊರಕಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೆ? ಶಾಂತಿ, ಸ್ಥಿರತೆಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೆ?
ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೆ?

ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶವೂ ನೀವು ಯೋಗದ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ನೀವು ಉತ್ತರ ನೀಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹೀಗಿದೆ: ಭಗವಂತನನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದರ ಸಲುವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಯೋಗ ಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ? ಭಗವಂತನಿಲ್ಲದೆ ನಿಮಗೇನನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವನು ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಪರಮೋಚ್ಚ ವಾಸ್ತವತೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆಯೇ? ನಿಮ್ಮ ಮೂಲೋದ್ದೇಶ (raison d'être) ಭಗವಂತನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಅವನಿಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅರ್ಥವೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ನಿಮಗೆ ಬರುತ್ತದೆಯೇ? ಹಾಗಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಿಮಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗಲು ಕರೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಅವಶ್ಯವಾದ ಮೊದಲ ವಿಷಯ ಇದಾಗಿದೆ:- ಭಗವಂತನಿಗಾಗಿ ಅಭೀಪ್ಸೆ.

ನಂತರ ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಜಾಗೃತವಾಗಿರುವಂತೆ, ಜೀವಂತ-ವಿರುವಂತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ - ಭಗವಂತನ ಸಂಕಲ್ಪ ಹಾಗೂ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಮಗ್ರ ಹಾಗೂ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮುಡಿಪಾಗಿರುವಿಕೆಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೃದಯ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸಿರಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿರಿ, ಅಂತರಂಗದ ಆಳದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ದೂರ ಸಾಗಿ ಹೋಗಿರಿ. ಹೊರಗೆಲ್ಲ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಎಲ್ಲ ಎಳೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿರಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿರಿ ಮತ್ತು ಮುಳುಗು ಹಾಕಿರಿ ಕೆಳಗಿಳಿಯುತ್ತ ಸಾಗಿ ಹೋಗಿರಿ.

ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಗ್ನಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದ ಆಳವಾದ ಅಚಂಚಲತೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಭಗವಂತ ಅದಾಗಿದೆ - ಅದು ನಿಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಸತ್ತೆ, ಅದರ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿರಿ, ಅದರ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿರಿ.

(CWM, 3/1)

*

ಆತ್ಮವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭದ ವಿಷಯ

ಪ್ರಾರಂಭದ ವಿಷಯ ಹೀಗಿದೆ: ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ನೀವು ಅರಸಬೇಕಾದದ್ದು ನಿಮ್ಮ ದೇಹ ಹಾಗೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರಬೇಕು, ನಿಮಗೆ ಕೊಡಲಾದ ಮಾನಸಿಕ ರಚನಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅದು ಜನ್ಮ ತಾಳಿರಬಾರದು, ನೀವು ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷೆ, ನೀವು ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿರುವ ರೂಢಿಗಳು ಹಾಗೂ ಪದ್ಧತಿಗಳು, ನೀವು ಜನಿಸಿದ ದೇಶ ಇಲ್ಲವೆ ನೀವು ಬದುಕಿರುವ ಯುಗ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರಬಾರದು. ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಆಳದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಂಭರತೆ, ಸೀಮಾರಹಿತ ವಿಸ್ತಾರ ಹಾಗೂ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನತೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಿರುವುದರ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಂತರ ನೀವು ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣಗೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಚಾಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿಸ್ತಾರಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ನೀವು ಎಲ್ಲ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲ ಸತ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೀರಿ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ಬೇಲಿಗಳು ಮುರಿದುಬೀಳುತ್ತವೆ. ನೀವು ಅವರ ಯೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತೀರಿ, ಅವರ ಸಂವೇದನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಪಿಸುತ್ತೀರಿ, ಅವರ ಭಾವನೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಎಲ್ಲರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತೀರಿ. ಜಡ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದದ್ದು ಒಮ್ಮೆಗೆ ಜೀವ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಕಲ್ಲುಗಳು ತೀವ್ರಗತಿಯ-ವಾಗುತ್ತವೆ, ಸಸ್ಯಗಳು ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ವೇದನೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತವೆ, ಪಶುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಿಲ್ಲದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗೆಡಹುವ ರೀತಿಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಲರಹಿತವಾಗಿರುವ, ಮಿತಿರಹಿತವಾಗಿರುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಚೇತನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದು ಚೈತನ್ಯಸತ್ತೆಯ ಸಿದ್ಧಿಯ ಒಂದು ಮುಖ ಮಾತ್ರ; ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ಸಿದ್ಧಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅವೆಲ್ಲವೂ ನಿಮ್ಮ ಅಹಂಮನಸ್ಸಿನ ಅಡತಡೆಗಳನ್ನು, ನಿಮ್ಮ ಬಾಹ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿವಿಶಿಷ್ಟತೆಯ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳ ನಿರ್ವೀಯತೆಯನ್ನು, ನಿಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪದ ಅಸಮರ್ಥತೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಆದರೆ ನಾನೀಗಾಗಲೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಆ ಸಿದ್ಧಿಯೆಡೆಗಿನ ಮಾರ್ಗ ದೀರ್ಘವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಕಠಿಣವಾದದ್ದು, ಪರಿಹರಿಸಬೇಕಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು, ಹರಿದು ಹಾಕಬೇಕಾದ ಬೇಲಿಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಎರಚಲಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಫಲಗೊಳ್ಳದ ನಿರ್ಧಾರ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು

ಅಪರಿಚಿತ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಿಲ್ಲದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಶೋಧಕನ ಪ್ರಯಾಸದ ಪಯಣದಂತಿರುತ್ತದೆ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದಿರುತ್ತದೆ. ಚೈತ್ರಸತ್ತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಕೂಡ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂಶೋಧನಾ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಹೊಸ ಭೂ ಖಂಡಗಳ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವಷ್ಟು ಸ್ಥೈರ್ಯ ಹಾಗೂ ತಾಳ್ಮೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ಮತ್ತು ಬಹುಶಃ ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದಾದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಮನಸ್ಸು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಅಸಮರ್ಥವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು. ಈ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ಬರೆದವರೆಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತಂದ ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆ ತೀರ ಕಡಿಮೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ (ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ) ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಎಲ್ಲ ಮಾನಸಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಇವುಗಳಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕಾದುದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದದ್ದು.

(CWM, 12/32-33)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ

ಪ್ರವೇಶ ಕುರಿತಾದ ಮೊದಲ ಕೆಲವು ಕುರುಹುಗಳು

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮನುಷ್ಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಎಂದು ಯಾವಾಗ ಹೇಳಬಹುದು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಮೊದಲ ಕುರುಹು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕಾಲಗಣನಾ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ (ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಹೊರತಾಗಿ) ಯಾವ ಮಹತ್ವವೂ ಇಲ್ಲದ ವಿಷಯ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುವುದಾಗಿದೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ವ್ಯವಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಇಡೀ ಜೀವನ, ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು, ಎಲ್ಲ ಚಲನೆಗಳು ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಅತ್ಯಂತ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಹತ್ವವಿಲ್ಲದವುಗಳೆಂಬಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ, ಹಾಗೆ ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಮೊದಲ ಚಿಹ್ನೆ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಕುರುಹು ಇರಬಹುದು; ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಭಿನ್ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವುದು, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿರದೆ ಇದ್ದ ಪ್ರಕಾಶವಿರುವುದು, ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿರದೆ ಇದ್ದ ಶಾಂತಿಯಿರುವುದು ಇದೆಲ್ಲದರ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಆದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಧನಾತ್ಮಕ ಬದಲಾವಣೆ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಮೊದಲು ಬರುವುದು ಕ್ಷಣಿಕ ಪ್ರಕಾಶ ಹೊಳೆದು ಹೋಗುವ ರೀತಿಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಮನುಷ್ಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳಗಾಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜ್ಞಾನೋದಯ ಉಂಟಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬಹುದು, ಆಳವಾದ ಸಂತೋಷ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಇದು ಹಿನ್ನೆಲೆಗೆ ಸಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕಾನೇಕ ಅಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗಳು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಪಟ್ಟುಹಿಡಿದು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಅದು ಜುಗುಪ್ಸೆಯಲ್ಲ, ತಿರಸ್ಕಾರವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದು ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆಂದರೆ, ನೀವು ನಿಜವಾಗಿ ಅದರತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಡುವ ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿಮಗೆ ಯೋಗ್ಯವೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನೀವು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಂತೋಷಕರ ಇಲ್ಲವೆ ಅಸಂತೋಷಕರ ಭೌತಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾಗ (ಆ ಎರಡೂ ತುದಿಗಳು ಭೇಟಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ) ನೀವು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ: “ಅದೆಲ್ಲವೂ ನನಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಮಹತ್ವವೂ ಇಲ್ಲ.” ನೀವು ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಸಾಗಿ ಹೋಗಿರುವ ಭಾವನೆ ನಿಮಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವರು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಪ್ರಕಾರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವೆಂದರೆ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮತೆ ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ! ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಚಾರ. ನಾನು ಕಠಿಣ ಮನೋಭಾವ ಹೊಂದಿರಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕ್ಷಮತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಬಡಾಯಿ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಕಾಲ ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವವರು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಅವರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಭಾವಿಕ ವಿಷಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು

ಕೀರ್ತಿಗಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯವಾಗಿರದೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ವಿಷಯವಾದಾಗ ನೀವು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ನೀವೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ಜನರು ಮತ್ತು ಅದು ತಮಗೆ ಇತರರಿಗಿರದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವವರು ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ಜಡತೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ನಿಶ್ಚಿತ ಭಾವನೆ ಹೊಂದಿರಬಹುದು.

(CWM, 4/103)

*

ಆಂತರಿಕ ದ್ವಾರಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿರುವುದು

ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಧ್ಯಾನದ ಪದ್ಧತಿಗಳಿವೆ ... ನೀವು ವಿಚಾರವೊಂದನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಪರಿಣಾಮದತ್ತ ತಲುಪುವವರೆಗೆ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹೋಗಬಹುದು - ಇದು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಧ್ಯಾನ. ಸಮಸ್ಯೆಯೊಂದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು, ಲೇಖನವೊಂದನ್ನು ಬರೆಯಲು ಬಯಸುವವರು ತಾವು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇತರರು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ವಿಚಾರವೊಂದನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಏಕಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸಿದಾಗ ಸಂಭವಿಸುವುದು ಇದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಏಕಾಗ್ರತೆಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಕ್ಷಮತೆ ಸಾಕಷ್ಟಾಗಿರುವಂತೆ ಒಂದು ಬಿಂದುವಿನ ಮೇಲೆ (ಆ ಬಿಂದು ಭೌತಿಕದಲ್ಲಿರಲಿ, ಪ್ರಾಣಿಕದಲ್ಲಿರಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರಲಿ) ಇರಿಸಿದಾಗ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆಚೆಗೆ ನೀವು ಸಾಗಿ ಹೋಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತೀರಿ. ಇನ್ನಿತರರು ತಮ್ಮ ತಲೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ಚಲನೆಗಳನ್ನು, ವಿಚಾರಗಳನ್ನು, ಪ್ರತಿರೋಧ(reflex)ಗಳನ್ನು, ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಹೊರಗೋಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ, ನಿಶ್ಚಲ ನೀರವತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಶಾಂತತೆಯತ್ತ ತಲುಪಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾದದ್ದು, ಇಷ್ಟತ್ತೆದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ ಯಶಸ್ಸು ದೊರಕಿಸದ ಜನರಿದ್ದಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಒಂದಿಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಎದುರಿಸುವುದಾಗಿದೆ (taking the bull by the horns).

ಎಲ್ಲ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ, ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಅಚಂಚಲರಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಧಾನವಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯ ಧ್ಯಾನವಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿರುವ ಯೋಚನೆಗಳಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು

ಇಂತಹವುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ವರ್ಷಗಳೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಶ್ಚಿತತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರ ಬದಲಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಅಚಂಚಲರಾಗಿ, ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಬಾಹ್ಯ ವಿಷಯಗಳು ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಳಚಿ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ. ಮತ್ತು ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಗೆ ಅಭಿಪ್ರೇಯ ಜ್ವಾಲೆ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಬರುವುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಚಿಲ್ಲಿಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಆ ಜ್ವಾಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೇರಿ ಹೋಗುವಂತಾಗುತ್ತದೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸದೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಹಾಗೂ ಅಭಿಪ್ರೇಯ ತುತ್ತುದಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ, ಅದು ಕೇವಲ ಅಭಿಪ್ರೇಯಾಗಿದ್ದು ಮೇಲ್ಗಡೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಪರಿಣಾಮ ಕುರಿತು ಏನು ಸಂಭವಿಸಲಿದೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಏನು ಸಂಭವಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಕಾಲ ಕೂಡ ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಬರಲಿ ಎಂಬ ಆಸೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ - ಕೇವಲ ಅಭಿಪ್ರೇಯ ಸಂತೋಷ, ಅದು ಸತತವಿರುವ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಗಾಢವಾಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಮೇಲಕ್ಕೇರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುವುದೆಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆಯದು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ದೃಢೀಕರಿಸಬಹುದು. ಎಂದರೆ ನೀವು ಇದನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಾಗ, ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ನಿಮ್ಮ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಗರಿಷ್ಠ ಮಟ್ಟದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಬಹಳ ಭಿನ್ನವಾಗಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ನಿಶ್ಚಲ ನೀರವತೆಯಲ್ಲಿರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುವುದು, ತೋರಿಕೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುವುದು, ಉತ್ತರ ನೀಡುವ ಶಕ್ತಿಗೆ ಕರೆ ಕೊಡುವುದು, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಬರುವ ಉತ್ತರಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದುಕೊಂಡಿರುವುದು, ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಿಜವಲ್ಲದ ನೀರಿನ ಉಗಿಯ ಹಾಗೆ ಮಾಯವಾಗುವುದು. ನೀವು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೇರಿ ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಅಭಿಪ್ರೇಯ ಈ ಜ್ವಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಲು ಯಶಸ್ವಿಯಾದಾಗ ಕೂಡಲೆ ಪರಿಣಾಮ ದೊರಕಿಸದೆ ಹೋದಾಗಲೂ ಕೆಲ ಸಮಯದ ನಂತರ ಏನೋ ಒಂದು ಸಂಭವಿಸುವುದನ್ನು ನೀವು ನೋಡುವಿರಿ.

(CWM, 4/104-05)

*

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಚಲನೆಗಳು

ಪ್ರಶ್ನೆ : “ಬಾಹ್ಯ ತೋರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಲೀನವಾದ, ಅಹಂಭಾವ ತುಂಬಿದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಮಾನವ ಆತ್ಮ ಹೊರಳುವುದು ಯೋಗದ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ...” ಬಾಹ್ಯ ತೋರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಲೀನವಾದ, ಅಹಂಭಾವ ತುಂಬಿದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸ್ಥಿತಿ” ಈ ವಾಕ್ಯದ ಅರ್ಥ ನನಗಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಜನರು ಬಾಹ್ಯ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರರ್ಥ ಆಳವಾದ ಸತ್ಯವನ್ನು, ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಂತರಂಗದತ್ತ ಹೊರಳಿಕೊಂಡಿರುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬಾಹ್ಯ ವಿಷಯಗಳತ್ತ ಹೊರಳಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. - ಎಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ನೋಡುವ, ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ, ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಜೀವನದ ವಿಷಯಗಳು ಬಾಹ್ಯ ವಿಷಯಗಳು. ಇದು (ಅಂತರಂಗದತ್ತ ಹೊರಳುವುದು) ಮೊದಲ ಚಲನೆ. ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದೆಲ್ಲದರೊಂದಿಗೆ, ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿರುವ ಜನರೊಂದಿಗೆ, ನೀವು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೀಗೆ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೀರಿ; ಮತ್ತು ನಂತರ ಜೀವನದ ವಿಷಯಗಳು: ನಿದ್ರಿಸುವುದು, ಆಹಾರ ಸೇವಿಸುವುದು, ಮಾತನಾಡುವುದು, ಸ್ವಲ್ಪ ಇತರ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು, ಸ್ವಲ್ಪ ಮೋಜು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೀರಿ, ಮತ್ತು ನಂತರ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪುನಃ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು ನಿದ್ರಿಸುವುದು, ಆಹಾರ ಸೇವಿಸುವುದು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಅದು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನಂತರ ಈ ಮನುಷ್ಯ ಏನು ಹೇಳಿದ, ಆ ಮನುಷ್ಯ ಏನು ಹೇಳಿದ, ಮನುಷ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದೇನು, ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪಾಠ ಯಾವುದು, ಅಭ್ಯಾಸ-ಪಾಠ(exercise)ದ ತಯಾರಿ ಹೇಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಮತ್ತು ನಂತರ ಅವನು ಆರೋಗ್ಯದಿಂದಿರುವನೆ, ತಕ್ಕವನಾಗಿರುವ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವನೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಚಿಂತನೆ. ಮನುಷ್ಯ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವ ವಿಷಯ ಇದೇ ಆಗಿದೆ.

ಹಾಗಾಗಿ ಮೊದಲ ಚಲನೆ - ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭವಾದದ್ದಲ್ಲ - ಅದೆಲ್ಲವೂ ಹಿಂಬದಿಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವದ್ದಾದ ಒಂದು ವಿಷಯ ಒಳಗೆ ಬರಲು ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಮುಂದಿರಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ, ಆ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಹಾಗೂ ಜೀವನದ

ಉದ್ದೇಶವನ್ನು, ಮನುಷ್ಯ ತಾನೇನಾಗಿರುವೆನೆಂಬುದನ್ನು, ತಾನು ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವುದೇಕೆ ಮತ್ತು ಇದೆಲ್ಲದರ ಹಿಂದೆ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಇದು ಮೊದಲನೆಯ ಹೆಜ್ಜೆ: ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅದರ ಕಾರಣ ಹಾಗೂ ಗುರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿರುಚಿ ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಎಂದರೆ ಬಾಹ್ಯ ಹಾಗೂ ತೋರಿಕೆಯ ವಿಷಯಗಳೊಂದಿಗಿರುವ ತಾದಾತ್ಮ್ಯದಿಂದ ಹಿಂದೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ಮನುಷ್ಯ ಶೋಧಿಸಲು ಬಯಸುವುದರ ಮೇಲೆ, ದೈವೀ ಸತ್ಯದ ಶೋಧದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಂತರಿಕ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಹೊಂದಿರುವುದು ಮೊದಲ ಚಲನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿ (ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ) ಇರುವ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಕೊನೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಅತಿಮಾನಸ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೆಂದು ಕರೆಯುವುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಅವರು ಇದನ್ನು ತಮ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ, ಚಲನೆಗಳಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಳಸೇರಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇರುವ ತೊಂದರೆಯೆಂದರೆ ಅತಿಮಾನಸ ಶಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಂದರೇನು ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ಹಿಮ್ಮೊಗವಾಗಿರುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೋಗಬೇಕು, ಆ ಮಾರ್ಗ ಆಂತರಿಕರಣಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ಜೀವನದಿಂದ ಹಿಂದೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮತ್ತು ಆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕಾದ ದೈವೀ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಅರಿತಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಏಕೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯದೆ ಇರುವವರೆಗೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಏನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತಾನು ಅಸಾಧಾರಣ ಜೀವನವನ್ನು ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಮನುಷ್ಯ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ಅವನು ಕೇವಲ ಅಸಾಧಾರಣ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿರುವ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಮೊದಲು ಆತ್ಮವನ್ನು ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವುಗಳೊಡನೆ ತಾದಾತ್ಮ್ಯ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಮತ್ತು ಆ ನಂತರ ಮನುಷ್ಯ ಬಾಹ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳತ್ತ ತಿರುಗಿ ಬರುವುದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ನಂತರ ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಬಹುದು. ಅವನು ಈ ಹಂತದ ಮೇಲಿಂದ ಜಿಗಿದು ಹೋಗಲಾರ.

ಮನುಷ್ಯ ಮೊದಲು ತನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಇದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾದದ್ದು, ಮತ್ತು ಅದರೊಂದಿಗೆ ತಾದಾತ್ಮ್ಯ ಪಡೆಯಬೇಕು. ನಂತರ ಅವನು ಪರಿವರ್ತನೆಯತ್ತ ಬರಬಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಒಂದೆಡೆ “ಇತರ ಯೋಗಗಳು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಹಂತದಿಂದ ನಮ್ಮ ಯೋಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಯೋಗವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಅದನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬಯಸಬೇಕು

ಮನುಷ್ಯ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಸದಾಶಯ ಹೊಂದಿರಬಹುದು, ಅವನ ಜೀವನ ದೈವೀ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವತ್ತ ನೆಲೆ ನಿರ್ದೇಶನ ಹೊಂದಿರಬಹುದು, ಸಂದರ್ಭ ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ ಅದು, ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ, ಭಗವಂತನಿಗೆ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮುಡಿಪಾಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ಯೋಗಾಚರಣೆಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಯೋಗದ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏಕೈಕ ಗುರಿ ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಿದೆ, ಅದರ ಹೊರತಾಗಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಯಾವುದೂ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಮಾತ್ರ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಹಾಗಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನೊಳಗೆ ಅದು ಬೇಕೋ, ಬೇಡವೋ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ; ಅವನಿಗೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಇನ್ನೂ ಸದಾಶಯವಿರುವ ಜೀವನವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಹುದು. ಸೇವಾಭಾವನೆಯಿರುವ, ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿರುವ ಜೀವನ ಅದಾಗಿರಬಹುದು; ದೈವೀ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶ್ರಮಿಸಬಹುದು - ಅದೆಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ - ಮನುಷ್ಯ ಹಲವಾರು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದೆಲ್ಲದರ ಹಾಗೂ ಯೋಗದ ನಡುವೆ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ.

ಯೋಗವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಅದನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬಯಸಬೇಕು, ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅದೇನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಅದೇನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು, ಆದರೆ ಒಮ್ಮೆ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ನೀವು ಹಿಂದೆಗೆಯಬಾರದು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ಆ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ಪಡೆದು ಅದನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. “ನಾನು

ಯೋಗವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳಿದಾಗ, ಯಾವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಿರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನೂ ಎಂದಿಗೂ ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೊಳಪಡಿಸಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನನಗನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲೆ. ಓಹ್! ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಬಹಳಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ, ಅದನ್ನು ಹೇಳಲೆಂದೇ ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬಳಿ ಇರುವಿರಿ. ಆದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿ “ಹೌದು, ಸಂದರ್ಭ ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ, ಯೋಗದ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ವಿಚಾರವಿದೆ, ಮತ್ತು ನಾನು ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದವರಿಗೆ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಅದು ಭಿನ್ನವಾದ ಏನೋ ಒಂದು ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಸ್ಥಿತಿಗಳು ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ವಿಷಯಗಳು ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ.

ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಅಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು, ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಅಡೆತಡೆಗಳ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಇರಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಅಡೆತಡೆ ನೀವು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ತಡೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ, ನಿಮ್ಮದೇ ದೋಷಗಳು ಹಾಗೂ ಕುರುಡುತನಗಳ ವಿರುದ್ಧ ನಿಮ್ಮನ್ನು ದಬ್ಬುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇದು ಯೋಗವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದವರಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇತರರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶ, ಜ್ಞಾನ, ರಕ್ಷಣೆ, ಪ್ರಗತಿಯ ಶಕ್ತಿ ಇವುಗಳ ಹಾಗೆ ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಗರಿಷ್ಠ ಮಟ್ಟದ ಕ್ಷಮತೆಗಳನ್ನು ತಲುಪುವಂತಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಅನುಕೂಲಕರ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಲು ಶಕ್ತರಾಗುವಂತಾಗುತ್ತದೆ - ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಕ್ತರಾಗುವಂತೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

(CWM, 7/198-99)

*

ಯೋಗ: ಅದೊಂದು ಆಂತರಿಕ ನಿರ್ಧಾರ, ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಪರಿವರ್ತನೆಯಲ್ಲ

ನಿರ್ಧಾರ ಆಂತರಿಕದಿಂದ ಬರಬೇಕು. ಯೋಗ ಎಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದವರಿಗಾಗಿ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಿನ್ನತೆಯೂ

ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಭಿನ್ನತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಅವರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬೇರೆಡೆ ಹೊರಳಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಮನುಷ್ಯನಿಂದಾಗುವ ದೋಷಗಳು ಕೂಡಲೆ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತವೆ, ಅವುಗಳ ಪರಿಣಾಮ ಆ ಬಗ್ಗೆ ತಪ್ಪು ಭಾವನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡದಷ್ಟು ಬಲವತ್ತರವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ವಿಷಯಗಳು ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾಗುತ್ತವೆ.

... ಆದರೆ ನೀವು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ದಿನದಿಂದ - ಎಲ್ಲ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯದಿಂದ ಅದನ್ನು ನೀವು ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ, ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಮೂಲಭೂತವಾದ ನಿರ್ಧಾರವಿರುವುದರ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಂಡಾಗ - ಆ ವಿಷಯ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ, ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಮಾರ್ಗವಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಬಹಳ ನೇರವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ನೀವು ಅದರಿಂದ ಬೇರೆಡೆ ಹೊರಳಿ ಹೋಗಬಾರದು, ಅದು ಯಾರನ್ನೂ ಮೂರ್ಖರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ತಿಳಿಯಿತೆ? ಯೋಗ ಒಂದು ಹಾಸ್ಯದ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ನೀವು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ನೀವೇನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಅದನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೊಯ್ಯಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಹಕ್ಕಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ನೇರವಾಗಿ ಮುನ್ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು.

ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಕಲ್ಪವಿರಲಿ, ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನವಿರಲಿ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ ಮಾನವ ಸತ್ತೆಗಳಿಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗುವ ಇಚ್ಛೆಯಿರಲಿ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುವುದೆಲ್ಲ ಆಗಿದೆ, ನೀವು ಬೆಳೆದಿದ್ದೀರಿ, ಅಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಮಯವಾದ, ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣವಾದ, ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮತ್ತು ಸದಾಶಯದಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ್ದೀರಿ, ಮತ್ತು ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಸ್ಪಂದನದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಈ ಪ್ರಕಾಶದ, ಸಾಮರಸ್ಯದ ಹಾಗೂ ಈ ಸದಾಶಯದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಬೇಕು.

(CWM, 7/199-200)

*

ಯೋಗ ನಿಮ್ಮ ಏಕಮಾತ್ರ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಿರಿ

ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾದ ಈ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಯೋಗವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು - ಇಲ್ಲಿ (ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ) ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ, ಅದರ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೇನನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಏಕೈಕ ಕಾರಣ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬಂದರೆ - ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಕಠಿಣ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡಬೇಕಾದರೂ, ವೇದನೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾದರೂ, ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಬೇಕಾದರೂ ಅದೆಲ್ಲದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಮಹತ್ವವೂ ಇಲ್ಲ - “ನನಗೆ ಇದು ಮಾತ್ರ ಬೇಕು ಬೇರೇನೂ ಬೇಡ” - ಎಂದಿದ್ದರೆ ಆಗ ಅದು ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ: “ಸಂತೋಷದಿಂದಿರಿ, ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಿರಿ, ನಿಮ್ಮಿಂದ ಅದಿಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೇಳಲಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಿರಿ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿರಿ, ನೀವು ಜೀವಿಸಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಅಸಾಧಾರಣವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಸಾಧಾರಣ ಜೀವನವನ್ನು ಜೀವಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉಚ್ಚವಾದ, ಉದಾರವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ಜೀವಿಸಿರಿ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಈ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಪ್ರಕಾಶ ಹಾಗೂ ಒಳ್ಳೆಯತನ ಇವುಗಳ ಅಲ್ಪ ಮಾತ್ರಕ್ಕಾದರೂ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳ್ಳಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವಂತಾಗುವುದು. ಅದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದು.”

ಆದರೆ ಯೋಗದ ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಒಮ್ಮೆ ನೀವು ಹೆಜ್ಜೆ ಇರಿಸಿದಾಗ ನಿಮ್ಮ ನಿರ್ಧಾರ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಎಷ್ಟೇ ಬೆಲೆ ತೆತ್ತಾದರೂ ಗುರಿಯತ್ತ ನೇರವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು.

(CWM, 7/200)

*

ನಿಜವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದ ಪ್ರಾರಂಭ

ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಜನರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಚೈತನ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರಕ್ಕಾದರೂ ಅರಿವು ಪಡೆದ ಒಬ್ಬನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಚೈತನ್ಯತೆ ಅಂತರಂಗದಿಂದ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬಹುದು, ಆದರೆ ಬಾಹ್ಯ ಸತ್ತೆಗೆ ಅದೆಷ್ಟು ಅಗೋಚರವಾದ ಹಾಗೂ ಅಪ್ರಜ್ಞೆಯದಾಗಿರಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆಂದರೆ ಅದು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಇಲ್ಲವೇನೋ ಎನ್ನುವ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಬಹು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅದು ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೆ, ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿರದೆ, ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜಡತ್ವದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ, ಬಹಳ ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣ ಸಂಪರ್ಕ ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಅಸಾಧಾರಣ ಜನರಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ - ಆದರೆ ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ಅಸಾಧಾರಣವಾದದ್ದು. ಮತ್ತು ಅವರು ಎಷ್ಟೊಂದು ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಬೆರಳಿನಿಂದ ಎಣಿಸಬಹುದು - ಅಲ್ಲಿ ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆ ಇಡಿಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಮುಕ್ತವಾದ ಸತ್ತೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ತನ್ನದೇ ಪ್ರಭುವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಮಾನವ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬರಲು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೈಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೂ ಆ ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಅನನ್ಯವಾದವುಗಳು ಹಾಗೂ ಅಸಾಧಾರಣವಾದವುಗಳು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ಹಾಗಾಗಿ ಅವು ನಿಯಮವನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತವೆ.

ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡುಬಂದ ಪ್ರಯತ್ನ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಅದನ್ನು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಲ್ಲನಾದರೆ ಅವನು ಬಹಳ ಸುದೈವಿ ಎಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ - ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರಯತ್ನ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ತೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಬಹುದು. ಅದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಪರೂಪದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆಂದರೆ ಜನರು ಕೂಡಲೆ “ಇದು ಸಾಧಾರಣ ಮಾನವ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ದೈವಿಕರಾದವರು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾದವರ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದು ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅವರು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಯೋಗಿಗಳು, ಶ್ರೇಷ್ಠ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದವರು ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ.

(CWM, 7/269)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ಭಗವಂತ ಭಕ್ತನನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರೇ, ಇಲ್ಲಿ “ಯಾರು ಅನಂತನನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅಂತಹನನ್ನು ಅನಂತ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.*

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಅದೊಂದು ಮಹೋನ್ನತ ವಾಕ್ಯ!

ಮತ್ತು ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸತ್ಯವಾದದ್ದು. “ಯೋಚನೆಗಳು ಹಾಗೂ ಇಣುಕು ನೋಟಗಳು” ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅದೇ ರೀತಿಯ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವಿದೆ; ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ‘ಅನಂತ’ ಶಬ್ದದ ಬದಲಾಗಿ ‘ದೇವ’ ಶಬ್ದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ವಿಚಾರ ಅದೇ ಆಗಿದೆ - ನಿನ್ನನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನು ಭಗವಂತ, ನಿನ್ನನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನು ದೇವ. ಮತ್ತು ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ನೀನು ಅವನ ಹಿಂದೆ ಓಡುತ್ತಿರುವೆ!

ಅವರು ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲವೆ? ಇದೇ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗಾಢ ಹಾಗೂ ದೃಢ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ, ನಿಖರವಾಗಿ ಅದು ಮನುಷ್ಯ ಪೂರ್ವನಿಯಾಮಕ (predestined) ನಾಗಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಅವನು ಪೂರ್ವನಿಯಾಮಕನಾಗಿದ್ದಾಗ, ಗುಡ್ಡದಷ್ಟು ತೊಂದರೆಗಳಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಅದರಿಂದೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನೀನು ಯಶಸ್ಸು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ! ಅದು ನಿನಗೆ ಎಲ್ಲ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಹಠ ಹಿಡಿಯುವ ಧೈರ್ಯ ಕೊಡುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ತಾಳಿಕೊಳ್ಳಲು ತಾಳ್ಮೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ: ನೀನು ಯಶಸ್ಸು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿಶ್ಚಿತ.

ಅದು ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿ - ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅದು ಹಾಗಿದೆ: ನೀನು ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಿದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ; ನೀನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ, ಏಕೆಂದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಒಮ್ಮೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದಾಗ ನೀನು ಆ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಶ್ಚಿತತೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತೀ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಶಯಗಳು, ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡುವಿಕೆಗಳು, ಖಿನ್ನತೆಗಳು, ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಗಳು ಇವೆಲ್ಲ ಕೇವಲ

* “ಯೋಗ ಸಮನ್ವಯ” ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು. “ನಾಲ್ಕು ನೆರವುಗಳು”

ಸಮಯವನ್ನು ಹಾಗೂ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತವೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳಿಂದ ಯಾವ ಉಪಯೋಗವೂ ಇಲ್ಲ.

“ಅಹಾ! ಇದೇ ನನಗೆ ಸತ್ಯವಾದದ್ದು” ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಮನುಷ್ಯನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಅದು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಬಳಕೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿರದ (virgin) ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಡಿದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ವರ್ಷಗಳನ್ನೇ ಕಳೆದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಮಹತ್ವವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. - ಅದು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಹೇಳಿದೆ: “ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೀವೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಒಂದೆಡೆ ಅದು ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿತ್ತೆಂದಾಗಿ ಭಗವಂತ ಹೀಗೆ ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಯಸಿದ್ದ.”

(CWM, 7/338-39)

*

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮಧುರ ಮಾತೆಯವರೆ, “ಪರಮೋಚ್ಚನು ತನ್ನ ಅದ್ಭುತ ಪ್ರಕಾಶ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹಾಗೂ ಆನಂದ ಇವುಗಳ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾನವ ಪಾತ್ರೆಯ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿದ್ದಾನೆ.” (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು, SABCL, 20/81)

ಪರಮೋಚ್ಚನು ತನ್ನ ಉಪಕರಣವಾಗಲಿರುವ ಸತ್ತೆಯನ್ನು ಆಯ್ದು-ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಯೆ ಇಲ್ಲವೆ ಸತ್ತೆಯೆ ಅವನ ಉಪಕರಣವಾಗುವುದನ್ನು ಆಯ್ದು-ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೆ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಅದನ್ನು ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಯಾರು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಾಗದು, ಆದರೆ ಅವೆರಡೂ ಒಂದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಭವಿಸಿವೆ.

ಆದ್ಯತೆಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ನೀನು ತಿಳಿದುಬಯಸಿದರೆ, ಭಗವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಿದೆ, ಹಾಗಾಗಿ ಮೊದಲು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿದವನು ಭಗವಂತನೇ ಆಗಿರಬೇಕು! ಆದರೆ ಆ ಆಯ್ದು ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲಿನ

ಜೀವನ ಬರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲನೆಯದು. ಮಾನವ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅನುಸರಿಸುವ ಕ್ರಮದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಮೊದಲು ಸಂಭವಿಸಿರಬೇಕು ಇಲ್ಲವೆ ಎರಡೂ ಒಂದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಭವಿಸಿರಬೇಕು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಈ ಸತ್ತೆ ಇಲ್ಲವೆ ಆ ಸತ್ತೆ ತಯಾರಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಭಗವಂತನೇ ಗಮನಿಸಿರಬೇಕು! ಆದರೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ, ತಯಾರಾದವನು ಅದನ್ನು ಮೊದಲು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಹಾಗಾಗಿ ಅವನೇ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಹಾಗೂ ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಅವನಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು ನೈಜತೆಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭಾವನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಒಮ್ಮೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿದ ನಂತರ, ಅದು ಅಪರಿಹಾರ್ಯವಾದದ್ದು, ನೀವು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ಅದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರಿರಿ.

(CWM, 8/23)

*

ಮಾರ್ಗಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೂ ತಲುಪಲು ತಗಲುವ ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ ಆಯ್ದೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ

ಕೆಲವರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ನೇರವಾಗಿ ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಸಾಗುತ್ತಾರೆ ತೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ (ಗುರಿಯನ್ನು) ತಲುಪುತ್ತಾರೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ತೊಳಸುಬಳಸಿನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕೊನೆ ಅಲ್ಲಿದೆ, ಗುರಿ ಅಲ್ಲಿದೆ. ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಯೇ ಆಗಲಿ, ಅದರತ್ತ ಒತ್ತಡವಿರುವ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳದ ಒಬ್ಬನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಅನುಭವದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ, ಅದನ್ನು ಯಾವ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಾದರೂ ಕರೆಯಲಿ, ಮಾತಿನ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಅದನ್ನು ಭಗವಂತ ಎಂದು ಕರೆಯೋಣ, ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಂಡವನು ಅದರತ್ತ ತಲುಪಲೇಬೇಕು, ಕೆಲವೊಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ಭಗವಂತನಿಗೆ ತನ್ನ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಬಹುದು; ಅದು ಮಹತ್ವದ್ದಲ್ಲ ಅವನು ಗುರಿ ತಲುಪುವುದು ನಿಶ್ಚಿತ. ಅವನು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಬೇಕಾಗುವುದು, ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ತೊಂದರೆ-ಯಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿಶ್ಚಿತ. ಅದು ಆಯ್ದುಕೊಂಡ ಆತ್ಮ ಅದರ ಕಾಲ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ, ಕಾಲ ಸನ್ನಿಹಿತವಾದ ನಂತರ ಪರಿಣಾಮ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ನೀವದನ್ನು ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ

ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೆ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳು ಇಲ್ಲವೆ ಹಲವಾರು ಜನ್ಮಗಳು ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಬಹುದು - ಆದರೆ ನೀವದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವಿರಿ.

ಮತ್ತು ಅಸಾಧಾರಣ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ, ಆಯ್ಕೆಯ ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ನೀವದನ್ನು ಇದೇ ಜೀವಿತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರೆ, ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವಿರಿ, ಮತ್ತು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವ, ಸತತ ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಿರುವುದರ ಅರ್ಥ; ಒಮ್ಮೆ ನೀವು ಇದರ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದರೆ ಮತ್ತು “ನನಗೆ ಇದು ಬೇಕು” ಎನ್ನುವಂತಾದರೆ, ಅದು ಒಮ್ಮೆ ಹೊಳೆದು ಹೋಗುವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಹಾಕಲಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅದಿರುವುದು ಹಾಗೆ.

ಅದು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಮಯ ವ್ಯರ್ಥ ಹಾಳುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ತೊಳಸುಬಳಸಿನ ವಕ್ರಗತಿಗಳನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತಲುಪುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅದು ಕಾರಣವಲ್ಲ, ನೀವು ಕೊನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದ, ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಗಳು ಎಂತಹವೇ ಇದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಎಂದಿಗೂ ಖಿನ್ನತೆಗೆ ಒಳಗಾಗದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅದು ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ...

ಮನುಷ್ಯ ಆ ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅಸೌಖ್ಯಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ದೌರ್ಬಲ್ಯವಿಲ್ಲದೆ, ಎಷ್ಟೇ ಬೆಲೆ ತೆತ್ತಾದರೂ ಸಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದರೆ ಸರಿ, ಅವನು ಬಹಳಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲನು. ಆದರೆ ಕೆಲವರಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಹೆಕ್ಕತ್ತನ್ನು ಭಯಾನಕ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅವರು ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಸಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ತಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಸಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಬಲವಂತಪಡಿಸಲಾಯಿತೆಂದು ಅವರು ಕೂಗುತ್ತಾರೆ.

ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವರೇ ಅದನ್ನು ಬಯಸಿರುತ್ತಾರೆ.

(CWM, 7/339-40)

*

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನದೇ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾನೆ

ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರಮದ ಮಹತ್ವ ಕುರಿತು ಮನುಷ್ಯ ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮ ಮಾಡಲಾರ, ಅದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಿಷಯ. ಒಂದು ಕಾಲವಿರುತ್ತದೆ, ಆಗ ಅವನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ, ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಸಂಗತಿ. ಯಾವ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳು ಒಂದೇ ಬಗೆಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ತನ್ನದೇ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಇದು ಅವನ ಸತ್ತೆಯ ಸತ್ಯ. ಮನುಷ್ಯ ಸಾಕಷ್ಟು ಎತ್ತರದಿಂದ ನೋಡಬಲ್ಲನಾದರೆ ಮುನ್ನಡೆಯ ವೇಗದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ನೋಡಬಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು, ಯಾವಾಗಲೂ, ಬಾಹ್ಯ ಕುರುಹುಗಳಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. “ಅತ್ಯಂತ ಜಾಣನಾದವನು, ಯಾವಾಗಲೂ, ಅತ್ಯಂತ ವೇಗದಿಂದ ಸಾಗಿ ಹೋಗುವವನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು.

(CWM, 8/324)

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಯಾರ ಬಳಿ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಿ

ಸನ್ಯಾಸಿಯೆಂದು¹ ಕರೆಯಲಾದ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ದುರ್ದೈವ ತಮ್ಮದಾಗಿತ್ತೆಂದು ಪೀಡೆಗೊಳಗಾದ ಹಲವಾರು ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ನಾನಿದನ್ನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೆದರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಇದೆ, ಅದು ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿ. ಈ ಜನರು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವಾಗ ಪ್ರಾಣಿಕ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯ ಹೇರಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದರು, ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಅಪಾಯಕಾರಿ, ... ಇದು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ಸಂಭವಿಸುವುದು ಇದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಏಕೆಂದರೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯ ಅತ್ಯಂತ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಕಂಡುಬರುವ ಸದ್ಗುಣ, ಅದನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅದರ ಮುಂದೆ ಗೌರವದಿಂದ ತಲೆ

¹ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗೌರವಿಸಲಾದ ಕಾವಿ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಒಂದು ಪರದೆಯ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಅದರ ಹಿಂದೆ ತಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರದ ಭಾವೋದ್ರೇಕಗಳನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಡುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ಬಳಸುವಂತಹರನ್ನು ಕುರಿತು, ಸಹಜವಾಗಿ, ಇದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಪರಿಶುದ್ಧ ಹೃದಯವಿದ್ದವರು, ಅವರ ವಸ್ತ್ರ ಸರಳವಾಗಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮುಡುಪಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರ ಕುರುಹಾಗಿರುವಂತಹರು. ಇವರನ್ನು ಕುರಿತು ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಬಾಗಬೇಕು. ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯ - ನಾವು ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯವೆಂದು ಕರೆಯುವುದು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತನ ಮತ್ತು ಪಾರದರ್ಶಕತೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ: ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ನಟನೆ ಮಾಡುವಂತಹದು ಇರಬಾರದು, ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರಬಾರದು, ಇಲ್ಲವೆ ತಾನಲ್ಲದ್ದು ಆಗಿರುವಂತೆ ಸಾಗಿ ಹೋಗಲು ಬಯಸುವಂತಹದು ಇರಬಾರದು.

(CWM, 8/73)

*

ಅಭೀಪ್ಪೆ: ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದ ಪ್ರಾರಂಭದ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯ

ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾದದ್ದು ಮನುಷ್ಯ ಜೀವಿಸುವ ಜೀವನಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಆದ ಏನೋ ಒಂದರ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ಇದು ತೊಂದರೆಗಳು, ನಿರಾಶೆಗಳು, ನೋವು, ವೇದನೆ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಅನುಭವದ ನಂತರ ಬರುತ್ತದೆ. ಇವು ಅಸಂತೋಷವನ್ನು ತರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗಾಗಿ ಅಭೀಪ್ಪೆ ಮೇಲೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಇದೇ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವದ ಬೇರಿನಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ಇದು ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾದ ಏನೋ ಒಂದು.

ಭಗವಂತನನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೂ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಏಕವಾಗುವ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಂತರ ಬರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಅಪವಾದ(exception)ಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜೀವನದ ದುಃಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದ ದೂರ ಹಾರಿಹೋಗುವಿಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದತ್ತ ಮುಂದೂಡುತ್ತದೆ. ಆಂತರಿಕ ಹಾಗೂ ಬಾಹ್ಯ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹಾಗೂ ಅಸಂತೋಷಕರವಾದ ಹಾಗೂ ನೋವನ್ನು ನೀಡುವ ಯಾವ ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಂಡಿರದ ಜನರಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುವವರು ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಭಗವಂತನೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಸಾಧಾರಣ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅರೆ-ಮನಸ್ಸಿನ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನಗಳೊಂದಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದದ್ದನ್ನು ಅರಸುವುದಿಲ್ಲ. ...

ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡ ನಂತರ ಅದು ಎಲ್ಲ ತೋರಿಕೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಹಾಗೂ ತೋರಿಕೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ನೇರವಾಗಿ

ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಅರಿವಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ತೋರಿಕೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಅದು ಕೂಡ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ಅವನು ಹೇಳುವುದು ಇದು: ಈ ವೈರುಧ್ಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲೇಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜೀ ಉಂಟುಮಾಡಬೇಕು. ಅವುಗಳನ್ನು ರಾಜೀಗೊಳಪಡಿಸುವ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಇಲ್ಲವೆ ಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜೀ ಉಂಟುಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ (ಮೇಲಕ್ಕೇರಿ ಹೋಗುವುದರ ಸಂಕೇತ) ಹೀಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಮತ್ತು ನಂತರ ಅವನು (ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬರುವುದರ ಸಂಕೇತ) ಹೀಗೆ ಅವನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರಬೇಕು.

(CWM, 8/96)

*

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮಧುರ ಮಾತೆಯವರೆ, ನಿಜವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನ ಎಲ್ಲಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಮನುಷ್ಯ ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನೊಡನೆ ಸಂಸರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನಿಜವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ, ಅವನು ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವಿರುವುದರ ಅರಿವು ಪಡೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆಯೊಡನೆ ಸತತ ಸಂಸರ್ಗದಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಆಗ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲಲ್ಲ. ನಿಜವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನ.

ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆಯೊಡನೆ ಏಕಗೊಂಡಾಗ, ಮತ್ತು ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವುಳ್ಳವನಾದಾಗ, ತನ್ನ ಕ್ರಿಯೆಗಾಗಿ ಪ್ರಚೋದನೆಗಳನ್ನು ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ಸಂಕಲ್ಪ ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪದೊಡನೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಹಾಯಕವಾದಾಗ - ಅದು ಪ್ರಾರಂಭ ಬಿಂದು.

ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಮನುಷ್ಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಅಭೀಪ್ಪೆ ಪಡುವವನಾಗಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

(CWM, 8/135)

*

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮಧುರ ಮಾತೆಯವರೆ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಬರೆದಿದ್ದು ಹೀಗಿದೆ: "ಚೈತ್ಯಾಗ್ನಿಯೊಂದನ್ನು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತಿಸಬೇಕು, ಅದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ,

ಅದರ ಮೇಲೆ ಭಗವಂತನ ನಾಮವನ್ನಿರಿಸಿ, ಆ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲಿಕೊಡಬೇಕು.”
(ಯೋಗ ಸಮನ್ವಯ, 20/155)

ಜೈತ್ಯಾಗ್ನಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲವೆ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಅದನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಅಭೀಪ್ಸೆಯ ಮೂಲಕ.

ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿರುವ ಸಂಕಲ್ಪದ ಮೂಲಕ, ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯತ್ತ ಒತ್ತಡ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ.

ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸ್ವ-ಪರಿಶುದ್ಧತೆಗಾಗಿ ಇರುವ ಸಂಕಲ್ಪ ಆ ಜ್ವಾಲೆ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಇರುವ ಸಂಕಲ್ಪ ದೃಢವಾದ ಸಂಕಲ್ಪವಿದ್ದ ಜನರು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಗತಿಯತ್ತ ಮತ್ತು ಶುದ್ಧೀಕರಣದತ್ತ ಹೊರಳಿದಾಗ ತಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಆ ಜ್ವಾಲೆ ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತವಾಗಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯ ನಿವಾರಿಸಲು ಬಯಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೋಷವನ್ನು ಮತ್ತು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಆ ಜ್ವಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಸೆದಾಗ ಅದು ಹೊಸ ಗಾಢತೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಆ ಜ್ವಾಲೆಯ ಬಿಸಿಯನ್ನು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಭೌತಿಕದಲ್ಲಿ ಅದರ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ನೋಡಬಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನ ಮುನ್ನಡೆಗೆ ತಡೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವಂತಹ ಏನೋ ಒಂದು ಅವನ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಅವನು ಅದನ್ನು ಈ ಜ್ವಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಸೆದರೆ ಅದು ಉರಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆ ಜ್ವಾಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಾಢವಾಗುತ್ತದೆ.

(CWM, 8/25)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಯೋಗಾಚರಣೆಗಾಗಿ ದೀಕ್ಷೆ

ದೀಕ್ಷೆಯ ಕೆಲವು ವಿಧಾನಗಳು ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜಾಗೃತಿ

ಈ ತೆರೆದುತೋರಿಸುವಿಕೆಗಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ ವಹಿಸುವಂತಹದು (agency) ದೈವೀ ಶಬ್ದ, ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು (ಶ್ರುತಿ). ಆ ದೈವೀ ಶಬ್ದ ನಮಗೆ

ಅಂತರಂಗದಿಂದ ಬರಬಹುದು ಇಲ್ಲವೆ ಬಾಹ್ಯದಿಂದ ಬರಬಹುದು. ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದು ಕೇವಲ ಅಡಗಿದ್ದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅಣಿಗೊಳಿಸಲು ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ ವಹಿಸುವಂತಹದು. ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿಯ ಶಬ್ದ ನಮ್ಮ ಆಳಾತಿ ಆಳದಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮದ ಉಚ್ಚರಣೆಯಿಂದ ಬಂದಿರಬಹುದು, ಆ ಆತ್ಮ ಯಾವಾಗಲೂ ಭಗವಂತನಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತೆರೆದಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಅದು ಎಲ್ಲರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಆಸೀನವಾಗಿರುವ ರಹಸ್ಯ ವಿಶ್ವಂಭರ ಗುರುವಿನಿಂದ ಬಂದ ಶಬ್ದವಾಗಿರಬಹುದು. ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಯೋಗದ ಉಳಿದ ಭಾಗ ಸತತ ಇರುವ ಸ್ಪರ್ಶ ಹಾಗೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಇವುಗಳಡಿಯಲ್ಲಿ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬೆಳಗುವ ಪ್ರಭೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಜ್ಞಾನದ ಕಮಲ ತನ್ನನ್ನು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಮುಸುಕು ತೆರೆದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ, ಆ ಪ್ರಭೆ ಹೃದಯ ಕಮಲದಲ್ಲಿರುವ ದೈವೀ ನಿವಾಸಿಯಿಂದ ಹೊರಹೊರಟು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿಯ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೀಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೊಂದಿರುವ ಜನರು ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ನಿಜವಾಗಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರು, ಅವರು ಲಿಖಿತ ಗ್ರಂಥ ಇಲ್ಲವೆ ಜೀವಂತ ಗುರು ಇವರ ಪ್ರಬಲ ಪ್ರಭಾವದಡಿ ಸಾಗಿ ಹೋಗುವ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ, ಭಗವಂತನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಬಾಹ್ಯದಿಂದ ಬರುವ ಶಬ್ದ ಸ್ವ-ತೆರೆದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದ ಬಂದ ಶಬ್ದವಾಗಿರಬಹುದು ಇಲ್ಲವೆ ಜೀವಂತವಿರುವ ಗುರುವಿನ ಬಹಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೂರ್ಣ ಶಬ್ದವಾಗಿರಬಹುದು. ಕೆಲವೊಂದು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆಂತರಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಜಾಗ್ರತಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸ್ವರೂಪದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಒಂದು ಬಗೆಯ ನೆಪದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಅದು ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಆಳುವ ನಿಯಮದ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕತೆಗೆ ಸರ್ವಜ್ಞ ಹಾಗೂ ಸರ್ವಶಕ್ತ ಭಗವಂತನ ವಿನಾಯಿತಿ ಇದ್ದ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ. ...

ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾದ ಲಿಖಿತ ಶಾಸ್ತ್ರ ಯೋಗಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾಗಿದ್ದರೆ, - ಆದಿಕಾಲದ ಯೋಗಗಳ ಅನುಭವವನ್ನು ಮೈವೆತ್ತ ಆ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಯ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಶಬ್ದ ದೊರಕಿದಾಗ - ಅದನ್ನು ಕೇವಲ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ಗುರುವೊಬ್ಬನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಆಚರಿಸಬಹುದು. ಆಗ ಕಲಿಸಲಾದ ಸತ್ಯಗಳ

ಮೇಲೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಬಹುದು, ಮತ್ತು ಆ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮೂಲಕ ಆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನ ಜೀವಂತವಾಗಿರುವಂತೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಿಕೊಡಲಾದ ಮತ್ತು ಗುರುವಿನ ಬೋಧನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಬಲಪಡಿಸಲಾದ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಾಶಿತ-ಗೊಳಿಸಲಾದ, ವಿಧಿಸಿದ ವಿಧಾನಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಮೂಲಕ ಯೋಗ ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಕುಚಿತವಾದ ಆಚರಣೆ, ಆದರೆ ಅದರ ಸೀಮಿತತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತ ಹಾಗೂ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ದೀರ್ಘ ಸುಪರಿಚಿತ ಗುರಿಯತ್ತ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಮಗ್ರ ಯೋಗದ ಸಾಧಕ ನೆನಪಿಡಬೇಕಾದುದು ಇದು: ಯಾವ ಲಿಖಿತ ಶಾಸ್ತ್ರವೂ, ಅದೇಷ್ಟೇ ಅದರ ಅಧಿಕಾರ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿರಲಿ, ಅದರ ಮನೋಭಾವ ಎಷ್ಟೇ ಭವ್ಯವಾಗಿರಲಿ, ಸನಾತನ ಜ್ಞಾನದ ಭಾಗಶಃ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಎಂದಿಗೂ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

(CWSA, 23/54-56 [SABCL, 20/48-49]) - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿಯುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಆಚರಣೆ

(ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಮಕ್ಕಳ ಬಳಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ.) ಹಾಗಾಗಿ ತಾಳ್ಮೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ನಿಜವಾಗಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು, ಅದು ಯಾವುದೇ ಜ್ಞಾನವಾಗಿರಲಿ, ಅದನ್ನು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತರಬೇಕು, ಎಂದರೆ ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆದಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ; ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸತ್ಯದ ಜಗತ್ತಿನ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲಾಗಿದೆ, ನೀವು ಅದರಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ನೀವು ಉಸಿರಾಡಿಸುವ ಗಾಳಿ ಅದರಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ. ಮತ್ತು ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ಕಡಿಮೆ ಜನ ಈ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವು ಮೌಲ್ಯವುಳ್ಳದ್ದಾಗುತ್ತವೆ

ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಜ್ಞಾನ, ಆತ್ಮದ ಸಮತೆ, ವಿಶ್ವಂಭರತೆ, ಅನಂತತೆ, ಶಾಶ್ವತತೆ, ಪರಮೋಚ್ಚ ಸತ್ಯ, ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ಹಾಗೂ ಆ ಬಗೆಯ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಜೀವಿಸಲು, ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮೂರ್ತರೂಪದಲ್ಲಿ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲು ನೀವು ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಿರದಿದ್ದರೆ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ನಿರರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನಿಮಗೇ ನೀವು: “ಓಹ್ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಇದ್ದೇನೆ! ಓಹ್, ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನದ ಪರಿಣಾಮ ದೊರಕಿಸಲು ಬಹಳ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ!” ಎಂದು ಹೇಳಬೇಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿರುವ ಕನಿಷ್ಠ ಮಟ್ಟದ ದೌರ್ಬಲ್ಯ, ಅಲ್ಪತನ, ಕೀಳುತನ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆಯಲು ಬಹಳ ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು, ಏಕಪ್ರಕಾರದ ತಾಳ್ಮೆ, ಇವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಅಹಂಕಾರದ ಭಾವನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರೀತಿಸಲಾರದೆ ಹೋದರೆ ದೈವೀಪ್ರೇಮ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವುದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಮನುಷ್ಯ ಗತಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ವರ್ತಮಾನಕಾಲಕ್ಕೆ ಮೊಂಡುತನದಿಂದ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏನನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲು ತಯಾರಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ಅಮರತ್ವ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವುದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ?

ನೀವಿನ್ನೂ ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕವರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತೆತ್ತಬೇಕಾದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವು ಈಗಿಂದೀಗಲೇ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಮತ್ತು ಪರಮೋಚ್ಚ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ದೈನಂದಿನ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಬೇಕು.

(CWM, 9/71-72)

*

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಗೆ ಸಾಗಿ ಹೋಗುವುದು

ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ನಿಮಗೆ ನಿಜವಾಗಿರುವವರೆಗೆ, ನೀವು ಯೋಚಿಸುವ ರೀತಿ ಸತ್ಯವಾದ, ನಿಜವಾದ ಹಾಗೂ ಮೂರ್ತರೂಪದ ಏನೋ ಒಂದು ಆಗಿರುವವರೆಗೆ ಆ ಗುರಿಯತ್ತ ನೀವು ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅದು ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಮೊದಲು ಆ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಗೆ ಸಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕು. ನಂತರ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ.

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಗೆ ಸಾಗಿ ಹೋಗಿರಿ.

ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪ, ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ಸತ್ಯವಲ್ಲ, ಅದು ಹಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗೆಯ ಪ್ರಗತಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಸತ್ಯವಾದದ್ದು ಏನೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಚಿಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ತತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಳಿಮರಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಅದರೊಳಗೆ ಏನೋ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಅಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಅಲ್ಲಿ ಒಳಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಅದನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಚಿಪ್ಪಿನೊಳಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಏನನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವೂ ತಯಾರಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಆ ಚಿಪ್ಪನ್ನು ಸೀಳಿ ಹೊರಬರುವ ಮತ್ತು ದಿನದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ತಾಳುವ ಕ್ಷಮತೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇಂದ್ರಿಯ ಗ್ರಾಹ್ಯವಾಗುತ್ತಾನೆ ಇಲ್ಲವೆ ಗೋಚರನಾಗುತ್ತಾನೆಂದು ಅಲ್ಲ: ಅವನು ಮುಚ್ಚಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ - ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂವೇದನೆಯಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಸಾಗಿ ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕಾದ, ಗೋಡೆಯ ಎದುರು ಬರಬೇಕಾದ ಭಯಾನಕ ಸಂವೇದನೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನಂತರ ಮನುಷ್ಯ ನೂಕುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ, ಅವನು ಸಾಗಿ ಹೋಗಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮನುಷ್ಯ ಅಲ್ಲಿ ಒಳಗಿರುವವರೆಗೆ, ಅವನು ಮಿಥ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ. ದೈವೀಕೃತೆಯ ಮೂಲಕ ಆ ಚಿಪ್ಪನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿ, ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದ ದಿನದಂದು ಅವನು ಮುಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಇದು ಒಮ್ಮೆಗೆ, ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ, ಬಹಳ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸಬಹುದು.

ಮನುಷ್ಯ ಕ್ರಮೇಣ ಸಾಗಿ ಹೋಗಬಲ್ಲನೆಂದು ನನಗನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ನಿಧಾನವಾಗಿ, ಮನುಷ್ಯ ನೋಡಲು ಶಕ್ಯವಾಗುವವರೆಗೆ ಸವೆದು, ಸವೆದು ಹೋಗುವಂತಹದು ಎಂದು ನನಗನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಉದಾಹರಣೆ ನನಗಿನ್ನೂ ದೊರಕಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಒಟ್ಟುಗೂಡುವಿಕೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ತಾಳ್ಮೆಯಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಭಯದಿಂದ, ತಳಮಳದಿಂದ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ,

ಅದೊಂದು ಆಜ್ಞಾರ್ಥಕ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಾಗಿದ್ದು ಮನುಷ್ಯ ನಂತರ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕಾಳಜಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಮನುಷ್ಯ ಯಾವುದೂ ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಲಾಗದ ಸಿಡಿಮದ್ದಿನ ಹಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಅವನು ಸೆರೆಮನೆಯಿಂದ ಸ್ಫೋಟಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ.

ನಂತರ ಮನುಷ್ಯ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದುಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಹೊಸ ಜನ್ಮ.

(CWM, 9/136-37)

*

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಜನ್ಮ

... ನೀವು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ: “ಹೌದು ಇದನ್ನು ನಾನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ, ಇದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ, ನೋವಿನ ವೇದನೆಯಿದೆ, ಪೀಡಿಸುವ ಹಸಿವೆಯಿದೆ, ಭಾರವಾದದ್ದೆಂಬ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಡುವ ನಿದ್ರೆಯಿದೆ, ಇದು ನಿಜವಾದದ್ದು, ಇದು ಮೂರ್ತ ಸ್ವರೂಪದ್ದು.” (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ನಗುತ್ತಾರೆ), ಅದರರ್ಥ ನೀವು ಆಚೆಯ ಬದಿಗೆ ಸಾಗಿ ಹೋಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ತಾಳಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಿರುತ್ತದೆ.

(ಮೌನ)

ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು ಕೈದಿಗಳ ಹಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಎಲ್ಲ ಬಾಗಿಲುಗಳು, ಕಿಟಕಿಗಳು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಉಸಿರುಗಟ್ಟುವಂತಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದದ್ದು. ಆದರೆ ಆ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು, ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಅವರ ಬಳಿ ಬೀಗದ ಕೈ ಇರುತ್ತದೆ, ಅವರು ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ... ನಿಜವಾಗಿ ಒಂದು ಸಮಯವಿರುತ್ತದೆ, ಆಗ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಬಳಿ ಬೀಗದ ಕೈ ಇರುವುದು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದ ನಂತರ, ಅವರಿಗೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟ ನಂತರ ದೀರ್ಘಕಾಲದ ವರೆಗೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಡೆಯೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆ ಎಂದು ಸಂಶಯಪಡುತ್ತಾರೆ! “ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ

ಅದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಬಹುದು” ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಅವರಿಗೆ ಬಂದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭಯ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ: “ಈ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು ತೆರೆದಾಗ ಏನು ಸಂಭವಿಸಬಹುದು? ...” ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಭಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಪ್ರಕಾಶ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಭಯ ಅವರಿಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು “ತಾವೇ” ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಮಿಥೈ ಹಾಗೂ ಬಂಧನ ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತವೆ. ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಏನೋ ಒಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆ ಬಂಧನ ಹಾಗೂ ಮಿಥೈಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಸೀಮಿತತೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇನ್ನೂ ಅವರಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ಆ ಪ್ರಯಾಣ ಅಷ್ಟೊಂದು ದೀರ್ಘವಾಗಿದೆ, ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಕೇವಲ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸುಲಭ, ತೀವ್ರಗತಿಯದು, ಪ್ರಕಾಶಮಯವಾದದ್ದು, ಸಂತೋಷಕರವಾದದ್ದು ಆಗುವುದು - ಆದರೆ ಬಹುಶಃ ಜನರು ಸಂತೋಷಕರವಾಗಿರುವುದು, ಸುಲಭವಾಗಿರುವುದು ಎಂದು ತಿಳಿದು-ಕೊಂಡ ರೀತಿಯಲ್ಲಲ್ಲ. ಸತ್ಯ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳದ ಜನರು ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ರಾತ್ರಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಜನರು ಅತಿ ಕಡಿಮೆ, ಅಂಧಕಾರಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದು ಎಂದಲ್ಲದೆ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಜನರು ಅತಿ ಕಡಿಮೆ: “ಭಾಯೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಚಿತ್ರ ಬಿಡಿಸಲಾಗದು, ಹೋರಾಟವಿಲ್ಲದೆ ದೊರಕಿಸಬಹುದಾದ ವಿಜಯವಿರಲಾರದು. ವೇದನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸದೆ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗದು.” ಅವರು ಯೋಚಿಸುವುದು ಆ ಬಗೆಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಮನುಷ್ಯ ಈ ರೀತಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವವರೆಗೆ ಅವನಿನ್ನೂ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ತಾಳಿರುವುದಿಲ್ಲ.

(CWM, 9/430-31)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಎಲ್ಲ ಯೋಗ ಹೊಸ ಜನ್ಮ ತಾಳುವುದಕ್ಕಾಗಿದೆ

ಎಲ್ಲ ಯೋಗದ ಸ್ವರೂಪ ಹೊಸ ಜನ್ಮ ತಾಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿದೆ. ಅದು ಮನುಷ್ಯನ ಸಾಧಾರಣ, ಮಾನಸಿಕರಣ ಹೊಂದಿದ, ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ

ಜೀವನದಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠತರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ದೈವಿಕವಾದ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜನ್ಮ ತಾಳುವುದಾಗಿದೆ. ಆ ವಿಶಾಲತರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಲವತ್ತರವಾದ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಯೋಗವನ್ನೂ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಆಳವಾದ ಹಾಗೂ ವಿಶಾಲವಾದ ಆಂತರಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಕರೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಆತ್ಮ ಪ್ರಾರಂಭದ ಹೊರಡುವಿಕೆಗೆ ಭಿನ್ನ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ತಲುಪಬಹುದು. ಅದು ತನ್ನದೇ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮೂಲಕ ಅದರತ್ತ ಬರಬಹುದು, ಆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅದನ್ನು ಆ ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿರಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೆಂದು ಧರ್ಮವೊಂದರ ಪ್ರಭಾವ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತತ್ವಜ್ಞಾನವೊಂದರ ಆಕರ್ಷಣೆ ಇಂತಹವುಗಳ ಮೂಲಕ ತಲುಪಬಹುದು, ಅದನ್ನು ನಿಧಾನಗತಿಯ ಜ್ಞಾನೋದಯದ ಮೂಲಕ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅದರತ್ತ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ಸ್ಪರ್ಶ ಅಥವಾ ಆಘಾತದಿಂದ ಜಿಗಿದದ್ದು ಹೋಗಬಹುದು, ಅದನ್ನು ಅದರತ್ತ ದೂಡಲಾಗಿರಬಹುದು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕರೆದೊಯ್ಯಲಾಗಿರಬಹುದು, ಬಾಹ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಒತ್ತಡದ ಮೂಲಕ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಆಂತರಿಕ ಆವಶ್ಯಕತೆಯ ಮೂಲಕ ಅದಾಗಿರಬಹುದು, ಮನಸ್ಸಿನ ಮುದ್ರೆಗಳನ್ನು ಒಡೆದು ಹಾಕುವ ಏಕೈಕ ಶಬ್ದದಿಂದಾಗಿರಬಹುದು ಇಲ್ಲವೆಂದು ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ಆಗಿರಬಹುದು, ಆ ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ನಡೆದು ಹೋದವನ ದೂರದ ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸಂಪರ್ಕ ಹಾಗೂ ದೈನಂದಿನ ಪ್ರಭಾವದ ಮೂಲಕ ಆಗಿರಬಹುದು, ಸ್ವಭಾವ ಹಾಗೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಇವುಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅದು ಬರುವುದು.

(CWSA, 23/69 [SABCL, 20/63])

*

ಕೇವಲ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಿಕ ಅರಸುವಿಕೆ ಸಾಕಾಗದು

ಆದರೆ ಅದು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದರೂ ಮನಸ್ಸಿನ ಹಾಗೂ ಸಂಕಲ್ಪದ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರವಿರಬೇಕು, ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಸ್ವ-ಸಮರ್ಪಣೆಯಿರಬೇಕು. ಒಂದು ಹೊಸ ವಿಚಾರ-ಶಕ್ತಿಯ ಸ್ವೀಕಾರ, ಮತ್ತು ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮುಖ ನೆಲೆ ನಿರ್ದೇಶನ, ಜ್ಞಾನೋದಯ, ಸಂಕಲ್ಪ ಮತ್ತು ಹೃದಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ ಹೊರಳುವಿಕೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಪರಿವರ್ತನೆ - ಇದು ಮಹತ್ವದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಯೋಗ ಕೊಡಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲ

ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಬೀಜದಂತೆ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಆಚೆಗಿರುವ ಉಚ್ಚತರವಾದ ಏನೋ ಒಂದನ್ನು ಕುರಿತು ಕೇವಲ ವಿಚಾರ ಇಲ್ಲವೆ ಬೌದ್ಧಿಕ ಅರಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನ ಅಭಿರುಚಿ ಎಷ್ಟೇ ಬಲವತ್ತರವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ-ಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಬಹುದಾದ ಒಂದು ವಿಷಯವೆಂದು ಹೃದಯ, ಮತ್ತು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಒಂದು ಕಾರ್ಯ ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ಆತ್ಮದ ಸತ್ಯ ಕುರಿತು ಕೇವಲ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಜೀವಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಜೀವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅದು ಸತ್ತೆಯ ಏಕತ್ರಗೊಂಡ ಮನಸ್ಸಿನ ಒಲವನ್ನು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಬೇಡುತ್ತದೆ. ಯೋಗ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿದ ಅಷ್ಟೊಂದು ಭವ್ಯ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ವಿಭಜಿತ ಸಂಕಲ್ಪ ಇಲ್ಲವೆ ಚೈತನ್ಯದ ಅಲ್ಪ ಭಾಗ ಇಲ್ಲವೆ ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡುವ ಮನಸ್ಸು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಆದದ್ದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾರದು. ಭಗವಂತನನ್ನು ಅರಸುವವ ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ, ಅವನು ಭಗವಂತನಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಮುಡಿಪಾಗಿರಿಸಬೇಕು.

(CWSA, 23/69-70 [SABCL, 20/63])

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ದೈವೀ ಶೋಧಕ್ಕಾಗಿ ತೆರಬೇಕಾದ ಬೆಲೆ

ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ, ಅಭಿವೇಷ ಪಡುವವನು, ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಮೊದಲು ಹಲವಾರು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಕೃತ್ರಿಮವಾಗಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅವು ತಮ್ಮ ಮೌಲ್ಯದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವು. ಆದರೆ ಅದು ಈಗ ಆ ರೀತಿಯದಾಗಿಲ್ಲ. ಆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಪ್ರತಿದಿನದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಅತ್ಯಂತ ಸಾಧಾರಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಹವ್ಯಾಪ್ತಿ (coincidence) ಮತ್ತು ಆಕಸ್ಮಿಕ (chance)ಗಳಿರುವ ಮುಗ್ಧ ರೀತಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಹಾಗಾಗಿ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣ ಹಾಗೂ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಕುಲ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಇವುಗಳೆಂದುಂಟಾದ ಮನಸ್ಸಿನ ಆದ್ಯತೆಗಳು, ಪೂರ್ವ ಗ್ರಹಗಳು ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಜಯಸಾಧಿಸಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಭಾರತ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತುಗಳ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಉಳಿದವರು, ತಾವು

ಅರಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ವಿಫಲರಾಗಿ, ನಿರಾಶೆಗೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅರಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ದೈವೀ ಶೋಧಕ್ಕಾಗಿ ತೆರಬೇಕಾದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ತೆತ್ತಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಯಾಯಿ ದೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ ತನ್ನ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಪ್ರಮಾಣೀಕರಿಸಲು ಉಗ್ರ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ (ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ) ನಾವು ಆ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ತೋರಿಕೆಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲ, ಕಷ್ಟ ಕ್ಲೇಶಗಳಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೀವು ಸತ್ಯವನ್ನು ನೋಡಬಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣವಾದದ್ದಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ. ಅಲ್ಲಿ ಅನುಯಾಯಿ ತಾನು ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಬಾಹ್ಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಸಾದ ನಂತರ ತನ್ನನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಜೀವನವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುವುದು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತಿಕ್ಷಣ ಗಮನಿಸಲಾಗುವುದು. ಕೇವಲ ನಿಮ್ಮ ಬಾಹ್ಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳಷ್ಟೇ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಯೋಚನೆ ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕ ಚಲನೆ ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಲಾಗುವುದು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಲಾಗುವುದು. ನೀವು ಅರಣ್ಯದ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಏನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಜೀವನದ ಸಮರವಿರುವ ದಟ್ಟಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದು ಮಹತ್ವದ್ದು.

ಇಂತಹ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಡ್ಡಲು ನೀವು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವಿರಾ? ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಲು ತಯಾರಾಗಿರುವಿರಾ? ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು, ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು, ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು, ಅಭಿರುಚಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿಕೊಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವುದು. ಇದೆಲ್ಲದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ತಯಾರಾಗಿದ್ದರೆ ಮುಳುಗು ಹಾಕಿರಿ, ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಒಳಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುವುದು ಬೇಡ.

(CWM, 14/43)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನಾನು ಯಾರಿಗಾದರೂ ದೀಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದಾಗ ಅದರರ್ಥ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸದೆ ನನ್ನನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿಸಿದ್ದೇನೆ

ಮತ್ತು ನಾನೇನಾಗಿರುವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಲು, ಭಾವನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲು ಹಾಗೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವನು ಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದ ಎಂದಿರುತ್ತದೆ.

(CWM, 13/84)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಮಹಾನ್ ಸಾಹಸಕ್ಕಾಗಿ ಕರೆ

ಸಾಹಸಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಜನರಿದ್ದಾರೆ, ಇವರಿಗೆ ನಾನು ಕರೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ “ಮಹಾನ್ ಸಾಹಸಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲಿನವರು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅದಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸಾಹಸಕಾರ್ಯ ಅದರಾಚಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಎಲ್ಲ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಘಟನೆಗಳು, ಗಂಡಾಂತರಗಳು ಹಾಗೂ ಕೇಡುಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ, ಇಡಿಯಾಗಿ ಹೊಸದಾದ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. - ನಿಜವಾದ ಸಾಹಸಕಾರ್ಯ, ಅದರ ಗುರಿ ನಿಶ್ಚಿತ ವಿಜಯ, ಆದರೆ ಅದರಡಗಿನ ಮಾರ್ಗ ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿದೆ, ಪರಿಶೋಧಿಸದೆ ಇದ್ದುದರಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆಯ ನಂತರ ಹೆಜ್ಜೆ ಇರಿಸುತ್ತ ಅದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಅದರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ಹಿಂದೆಂದೂ ಇದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಅದು ಅದೇ ಬಗೆಯದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ನಿಮಗೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವೆನಿಸಿದರೆ ಸರಿ, ನಾವು ಅದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ...

ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ, ಯೋಚಿಸಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ, ರಚಿಸಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯ ಬದಿಗಿರಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಆಗ - ಅಜ್ಞಾತವಾದುದರಲ್ಲಿ ನಡೆದು-ಹೋಗುವುದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಬರುವುದು ಏನೇ ಆಗಿರಲಿ!

(CWM, 9/152)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಅತಿಮಾನಸ ಯೋಗ

ಬಬ್ಬ ಯೋಗಿಯಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯೋಗವಿರುವುದಿಲ್ಲ

ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರತ್ತ ಹೊರಳಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ನನ್ನ ಯೋಗವನ್ನು

ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಯೋಗದ ಎಲ್ಲ ಬದಿಗಳಿಗೆ ನೆರವೇರಿಕೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಅದನ್ನು ಆಚರಿಸಬಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಪೂರ್ಣ (ಸಮಗ್ರ) ಯೋಗವನ್ನು ಆಚರಿಸಬಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು. ಯಾವ ಮಾನವನೂ ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾರ. ಅವನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದೆಂದರೆ ತನ್ನನ್ನು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಹಸ್ತಗಳಲ್ಲಿರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಸೇವೆ, ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅಭೀಪ್ಸೆಗಳ ಮೂಲಕ ತೆರೆದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಆಗ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಕಾಶ ಹಾಗೂ ಶಕ್ತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಅವನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಹಾಗಾಗಿ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡ ಪೂರ್ಣಯೋಗಿ-ಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಇಲ್ಲವೆ ಅತಿಮಾನಸ ಸತ್ತೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಕೂಡ ಒಂದು ತಪ್ಪು ಭಾವನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನಷ್ಟು ದೂರ ಆ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿರುವೆನೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕೂಡ ತಪ್ಪಾದದ್ದು. ಭಕ್ತಿಭಾವ-ವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು ಹಾಗೂ ನಿವೇನಾಗಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಬಯಸುವರೋ ಅದಾಗಲು ಬಯಸುವುದು ಸರಿಯಾದ ಮನೋಧರ್ಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಉಳಿದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

(CWSA, 32/151-52 [SABCL, 25/130])

*

‘ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು’ ಮತ್ತು ಅತಿಮಾನಸ ಯೋಗ

ಮನುಷ್ಯ ಯೋಗಾಚರಣೆ ಕೈಕೊಂಡು ಮನಸ್ಸು ಹಾಗೂ ತರ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನೋದಯ ಪಡೆಯಬಹುದು, ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಗೆದ್ದುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಪ್ರಾಣಿಕ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲಿ ಆನಂದಿಸಿ ಸುಖ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಭೌತಿಕ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಆದರೆ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಪ್ರಕಟವಾಗದಿದ್ದರೆ, ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆಯ ಸ್ವಭಾವ ಮುಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಬರದಿದ್ದರೆ ಯಥಾರ್ಥವಾದದ್ದೇನನ್ನೂ ಮಾಡಲಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವದ ಉಳಿದೆಲ್ಲವನ್ನು ನಿಜವಾದ ಅತಿಮಾನಸದ ಪ್ರಕಾಶದತ್ತ ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ಪರಮೋಚ್ಚ ಆನಂದದತ್ತ ತೆರೆದಿರುವುದು ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ತನ್ನ ಉಚ್ಚತರ ನಿಲುಕು (reach)ಗಳತ್ತ ತಾನೇ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ತನ್ನನ್ನು ನಿಶ್ಚಲಗೊಳಿಸಬಹುದು, ಮತ್ತು ಅವೈಯಕ್ತಿಕವಾದುದರಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ-

ಗೊಳ್ಳಬಹುದು; ಹಾಗೆಯೇ ತನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸ್ಥಿರಸ್ಥಿತಿಯಿರುವ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ನಿರ್ವಾಣದಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕರಣಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಅತಿಮಾನಸವು ಕೇವಲ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕರಣಗೊಂಡ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಕಷ್ಟಾದ ಆಧಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾರದು. ಆಳಾತಿ ಆಳದಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮ ಜಾಗ್ರತವಾದರೆ, ಚೈತ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಮಾನಸಿಕ, ಪ್ರಾಣಿಕ ಹಾಗೂ ಭೌತಿಕ ಇವುಗಳಿಂದ ಹೊರಗೆ ಒಂದು ಜನ್ಮವಾದರೆ, ಆಗ ಈ ಯೋಗವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದು; ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ (ಕೇವಲ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಲ್ಲವೆ ಇತರ ಭಾಗದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ) ಅದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ಬೌದ್ಧಿಕ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೆ ಮಾನಸಿಕ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರಾಣಿಕದ ಯಾವುದೋ ಆಸೆಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಚೈತ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಹೊಸ ಜನ್ಮ ತಾಳಿಬರುವುದಕ್ಕೆ ನಿರಾಕರಣೆಯಿದ್ದರೆ, ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರಿಂದ ಹೊಸ ಜನ್ಮ ತಾಳಿ ಅವರ ಮಗುವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ನಿರಾಕರಣೆಯಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ವೈಫಲ್ಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಭಗವಂತನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೇರಿದವರಾಗಿರಿ

ನೀವು ಭಗವಂತನ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ ಎಲ್ಲ ಮಾನಸಿಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕು; ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಭಗವಂತನ ಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲಿಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸಲೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೀರಿ. ಯೋಗಿ ಹೊಂದಿರಬೇಕಾದ ನಿಜವಾದ ಮನೋಭಾವ ನಮ್ಯನಾಗಿರುವುದಾಗಿದೆ, ಭಗವಂತನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು, ಅದೇನೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಪಾಲಿಸುವುದಾಗಿದೆ; ಯಾವುದೂ ಅವನಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿರಬಾರದು, ಯಾವುದೂ ಭಾರವಾಗಿರಬಾರದು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಜೀವಿಸಲು ಬಯಸುವವರಿಗೆ ಬರುವ ಮೊದಲ ಪ್ರಚೋದನೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಚೆಲ್ಲಿಕೊಡುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಭಾರವೊಂದನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಭಗವಂತನಿಗೆ ಶರಣಾಗಬೇಕೆಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಪತ್ತನ್ನು ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಾಗೂ ಸುಖ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದಿದ್ದ ಜನರು ಭಗವಂತನಡೆಗೆ ಹೊರಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕೂಡಲೆ ಅವರ ಚಲನೆ ಈ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳಿಂದ ದೂರ ಓಡಿ ಹೋಗುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. - ಇಲ್ಲವೆ ಅವರು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ “ಬಂಧನಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಹೋಗುವುದಿರುತ್ತದೆ.” ಆದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾದ ಚಲನೆ; ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ

ವಸ್ತುಗಳು ನಿಮಗೆ ಸೇರಿದವುಗಳೆಂದು ಯೋಚಿಸಬಾರದು, - ಅವು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸೇರಿರುತ್ತವೆ. ಯಾವುದೊಂದರಿಂದ ನೀವು ಸಂತೋಷ ಪಡೆಯಲಿ ಎಂದು ಭಗವಂತ ಬಯಸಿದರೆ, ಅದರಿಂದ ಸಂತೋಷಪಡಿರಿ; ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಮುಂದಿನ ಕ್ಷಣ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲು ನೀವು ತಯಾರಾಗಿರಬೇಕು.

(CWM, 3/54)

*

ನೀವು ಯೋಗದತ್ತ ಬಂದಾಗ ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಮಾನಸಿಕ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಕ ಹಂದರಗಳನ್ನು ಚೂರು ಚೂರಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಲು ನೀವು ತಯಾರಾಗಿರಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯ ಹೊರತಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಬೇರಾವ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೂಗಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು ತಯಾರಾಗಿರಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಗತಕಾಲದ ಆತ್ಮವನ್ನು ಹಾಗೂ ಅದರ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮರೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಆ ಆತ್ಮವನ್ನು ಕಿತ್ತಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ಹೊಸ ಜನ್ಮ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವೇನಾಗಿದ್ದಿರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸದೆ, ನೀವೇನಾಗಲು ಅಭೀಷ್ಟೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಿರಿ. ನೀವು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುವುದರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡುಬಿಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಮೃತ ಗತಕಾಲದಿಂದ ಹೊರಳಿರಿ, ಭವಿಷ್ಯದತ್ತ ನೇರವಾಗಿ ನೋಡಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ, ದೇಶ, ಕುಟುಂಬ ಎಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಿವೆ, ಅದು ಭಗವಂತ.

(CWM, 3/83-84)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಯೋಗ ಹಾಗೂ ಇತರ (ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ) ಮಾರ್ಗಗಳು

ನಿಮಗೆ (ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗಲು) ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕರೆ ಬಂದಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ನೀವು ಯೋಗಾಚರಣೆಗೆ ಅರ್ಹರಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನ ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ. ಎಲ್ಲ ಮಾರ್ಗಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ವಿಷಯಗಳೆಂದರೆ ಆಸೆಗಳ ಮೇಲೆ ಜಯ ಸಾಧಿಸುವುದು, ಜೀವನದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಬಂಧಗಳಿಂದ ದೂರವಿರುವುದು, ಅನಿಶ್ಚಿತವಾದದ್ದರಿಂದ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ನಿಶ್ಚಿತತೆಯತ್ತ ಸಾಗುವುದು ಇವೆಲ್ಲ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅದೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಯೋಗದ ಭಾಗವಾಗಿಲ್ಲ, ಜಗತ್ತಿನೊಡನೆ ಇಲ್ಲವೆ ಜೀವನದೊಡನೆ ಸಂಬಂಧ

ಕಚಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ನಿಶ್ಚೇತನಗೊಳಿಸುವುದಾಗಲಿ, ಇಲ್ಲವೆ ಅವುಗಳ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸುವುದಾಗಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ದೈವೀ ಸತ್ಯದ ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶ, ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹಾಗೂ ದಿವ್ಯಾನಂದಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಅದರ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ದೃಢ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ತರುವುದರ ಮೂಲಕ ಜೀವನವನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳಪಡಿಸುವುದು ನನ್ನ ಯೋಗದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಈ ಯೋಗ ಜಗತ್ತನ್ನು ದೂರವಿರಿಸುವ ವೈರಾಗ್ಯದ ಯೋಗವಲ್ಲ, ಆದರೆ ದೈವೀ ಜೀವನದ ಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಗೆ ನಿನ್ನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಮಾಧಿಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿನ ಅಸ್ತಿತ್ವದಿಂದ ಎಲ್ಲ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದರಿಂದ ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು.

(CWSA, 35/54-42 [SABCL, 26/99-100])

*

ಈ ಯೋಗವು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ನೈಜವಾದದ್ದು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ಉಚ್ಚತರ ಸತ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ(ಋತಚಿತ್)ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಾಗಿದೆ, ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿ ಇವು ಅಜ್ಞಾನದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರದೆ ದೈವೀ ಸತ್ಯ, ದೈವೀ ಪ್ರಕಾಶ ಹಾಗೂ ದಿವ್ಯಾನಂದಗಳ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಉಚ್ಚತರ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಮರ್ತ್ಯ ಮನಸ್ಸಿನ, ಪ್ರಾಣದ ಹಾಗೂ ದೇಹದ ಶರಣಾಗತಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಮರ್ತ್ಯ ಮಾನವ ಸತ್ತೆಗೆ ತನ್ನದೇ ಪ್ರಯತ್ನದ ಮೂಲಕ ಅತಿಮಾನಸ ಪ್ರಜ್ಞೆಯತ್ತ ಸಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಕಠಿಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯ (dynamism) ಮಾನಸಿಕವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಬೇರೆ ಇನ್ನಾವುದರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಬದಲಾವಣೆಗಾಗಿ ಬಂದ ಕರೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಮಾತ್ರ ಈ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕು.

ಸಾಧಾರಣ ಜೀವನದೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿರುವ ತಳಮಳದ ಅಸಮಾಧಾನ ಮಾತ್ರ ಈ ಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟಾದ ತಯಾರಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾದ ಆಂತರಿಕ ಕರೆ, ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಟ್ಟದ ಏಕಪ್ರಕಾರತೆ ಇವೆಲ್ಲ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು ಪಡೆಯಲು ಅವಶ್ಯವಾಗಿವೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಮನುಷ್ಯ ಯೋಗ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯ ಒಂದೇ ಒಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ: ಏನೇ ಸಂಭವಿಸಲಿ, ಕಷ್ಟಗಳೇನೇ ಉದ್ಭವಿಸಲಿ,

ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಸಾಗಿ ಹೋಗುವ ನಿರ್ಧಾರದಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಯಾರೊಬ್ಬರೂ, ನಿಜವಾಗಿ, ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿಕೆಯನ್ನು ತಮ್ಮದೇ ಕ್ಷಮತೆಯಿಂದ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಮೇಲ್ಗಡೆಗೆ ಉಪಸ್ಥಿತವಿರುವ ದೈವೀಶಕ್ತಿಗೆ ಎಲ್ಲ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟುಹಿಡಿದು ಕೊಡುವ ಕರೆಯಿಂದಾಗಿ ಆ ಶಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ನೆರವೇರಿಕೆ ಬರುವುದು. ನೀವು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರಾಗಿ ಅಭೀಪ್ಸೆಪಡದೆ ಇದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಸಹಾಯ ಬರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರೆಡೆಗೆ ಹೊರಳಿರಿ, ನೀವು ಸತತ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಒಂದು ಕಾರ್ಯ ಅದೇ ಆಗಿದೆ.

(CWSA, 32/294 [SABCL, 25/327-28]) - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಂಕೇತ

ಯೋಗದ ಗುರಿ ತಲುಪುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಠಿಣವಾದದ್ದು, ಆದರೆ ಈ ಯೋಗ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಯೋಗಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣವಾದದ್ದು, ಅದು ಕರೆ ಬಂದವರಿಗೆ, ಕ್ಷಮತೆಯಿದ್ದವರಿಗೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಗಂಡಾಂತರವನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಮ್ಮತಿಯಿದ್ದವರಿಗೆ, ವಿಫಲತೆಯ ಗಂಡಾಂತರವಿದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಎದುರಿಸಬಲ್ಲವರಿಗೆ, ಇಡಿಯಾದ ಆಶಾರಹಿತತೆ ಅಹಂಕಾರಹಿತತೆ ಹಾಗೂ ಶರಣಾಗತಿ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಗಾಗಿ ಸಂಕಲ್ಪವಿದ್ದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಿರುತ್ತದೆ.

(CWSA, 24/544)

*

ಯೋಗವನ್ನು ವಿಭಜಿತ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ, ಇಲ್ಲವೆ ಚೈತನ್ಯದ ಅಲ್ಪ ಭಾಗದಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡುವ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತನನ್ನು ಅರಸುತ್ತಿರುವವನು ತನ್ನನ್ನು ಆ ದೇವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮುಡುಪಾಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

(CWSA, 23/69-70 [SABCL, 20/63-64])

*

ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು ದೊರಕಿಸಲು ಇರುವ ರಹಸ್ಯವೆಂದರೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬೆಂಬತ್ತುತ್ತಿರುವ ಹಲವಾರು ಗುರಿಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಗ ಒಂದೆಂದು ಭಾವಿಸದೆ ಇರುವುದಾಗಿದೆ, ಆದರೇ ಅದೇ ಒಂದು ಗುರಿಯಾಗಿರಬೇಕು, ಜೀವನದ ಮಹತ್ವದ ಭಾಗವೆಂದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಆದರೆ ಅದು ಇಡೀ ಜೀವನದ ಗುರಿಯಾಗಿರಬೇಕು.

(CWSA, 23/71 [SABCL, 20/65])

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ದೀಕ್ಷೆಯ ಒಂದು ಕತೆ

ಇಂದು ಸಾಯಂಕಾಲ ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕತೆಯನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳುವಳಿದ್ದೇನೆ, ಅದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಬೋಧಪ್ರದವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಅದೊಂದು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಕತೆ, ಮುದ್ರಣ ಯಂತ್ರಗಳು, ಪುಸ್ತಕಗಳು ಇಲ್ಲದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನು ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದರ ಕತೆ. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಗುರು ಇಲ್ಲವೆ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದವನು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಿದ್ದ ಮತ್ತು ಆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಯೋಗ್ಯರಾದವರು ಎಂದು ಅವನು ಪರಿಗಣಿಸಿದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, “ಅದನ್ನು ಹೊಂದಲು ಯೋಗ್ಯರಾಗಿರುವುದು” ಎಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಕಲಿತುಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತರುವುದಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ನಿಮಗೆ ಸತ್ಯವೊಂದನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮತ್ತು ನೀವು ಅದನ್ನು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತರಲಿ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಮತ್ತು ನೀವು ಅದನ್ನು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತಂದ ನಂತರ ನಿಮಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸತ್ಯ ಬೋಧಿಸಲು ಅವನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ.

ನನ್ನ ಕತೆ ಇಲ್ಲಿದೆ: (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಓದುತ್ತಾರೆ)

ದೀಕ್ಷೆಯ ಒಂದು ಕತೆ

(ಗುಜರಾತಿ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿದ್ದು)

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಹಾತ್ಮನಿದ್ದ, ಅವನು ತಪಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದ ಹಾಗೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪಂಡಿತನಾಗಿದ್ದ. ವಯೋವೃದ್ಧ ಹಾಗೂ ಜ್ಞಾನವೃದ್ಧನಾದ ಅವನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಹೆಸರು ಜುನುನ್ ಎಂದಿತ್ತು. ಹಲವಾರು ಬಾಲಕರು ಹಾಗೂ ತರುಣರು ಅವನಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆಯಲು ಅವನ ಬಳಿ

ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಅವನ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು, ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಪಂಡಿತರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು, ದೀರ್ಘಕಾಲ ವ್ಯಾಸಂಗ ನಿರತರಾದ ನಂತರ ಆ ಆಶ್ರಯ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಮರಳಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬ ತರುಣ ಆ ಮಹಾತ್ಮನ ಬಳಿ ಬಂದ. ಅವನ ಹೆಸರು ಯುಸುಫ್ ಹುಸೇನ್ ಎಂದಿತ್ತು. ಮಹಾತ್ಮ ಅವನಿಗೆ ನೀನು ಯಾರು ಎಂದು ಕೇಳದೆ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದು ಹೋದವು. ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಯುಸುಫ್‌ನಿಗೆ ಬರಲು ಹೇಳಿಕಳಿಸಿದ, ಅವನು ಬಂದ ನಂತರ ಅವನಿಗೆ, ಮೊದಲ ಸಲ, “ಇಲ್ಲಿಗೆ ಏಕೆ ಬಂದಿರುವಿ?” ಎಂದು ಮಹಾತ್ಮ ಕೇಳಿದ. “ಧಾರ್ಮಿಕ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ” ಎಂದು ಯುಸುಫ್ ಉತ್ತರ ನೀಡಿದ, ಜುನುನ್ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನನ್ನು ಕರೆದು “ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿರುವೆಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಹೌದು ಸ್ವಾಮಿ, ಅದು ಅಲ್ಲಿದೆ, ಸರಿಯಾಗಿ ತಯಾರಾಗಿದೆ.”

“ತಡಮಾಡದೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ” ಎಂದು ಜುನುನ್ ಹೇಳಿದ.

ಆ ಸೇವಕ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತಂದು ಬಹಳ ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ಜುನುನ್ ಮುಂದೆ ಇರಿಸಿದ. ಅವನು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಯುಸುಫ್‌ನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ. “ನೀಲಾ ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ನನ್ನ ಒಬ್ಬ ಮಿತ್ರನಿದ್ದಾನೆ, ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವನಿಗೆ ಕೊಡು, ಹೇ ಬಂಧು, ಬಹಳ ಕಾಳಜಿ ತೆಗೆದುಕೋ, ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತಪ್ಪನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಡ. ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ನಿನೊಂದಿಗೆ ಇಟ್ಟುಕೋ, ಅದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಕೊಡು. ನೀನು ಮರಳಿ ಬಂದ ನಂತರ ನಾನು ನಿನಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡುವೆ.” ಮಹಾತ್ಮ ತನ್ನ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ ಮತ್ತು ನೀಲಾ ನದಿಯನ್ನು ತಲುಪಲು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಮಾರ್ಗದ ಬಗ್ಗೆ ಯುಸುಫ್‌ನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿದ. ಯುಸುಫ್ ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತನ್ನ ಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿದು ಹೊರಟ.

ಮಹಾತ್ಮನ ಮಿತ್ರನು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆಶ್ರಯ ಸ್ಥಾನ ಬಹಳ ದೂರದಲ್ಲತ್ತು. ಮತ್ತು ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರಿನ ಮೂಲಕವಾಗಲಿ, ರೈಲ್ವೆ ಗಾಡಿಯ ಮೂಲಕವಾಗಲಿ

ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುವ ಅನುಕೂಲತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಯುಸುಫ್ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಬೆಳಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲೆಲ್ಲ ನಡೆಯುತ್ತ ಹೋದ, ನಂತರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಬಂದಿತು, ಶಾಖ ಉಗ್ರವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಸೂಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಆಯಾಸವಾಯಿತು. ಹಾಗಾಗಿ ದಾರಿಯ ಬದಿಗೆ ಇದ್ದ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಲು ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿತ್ತು, ಅದಕ್ಕೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಯುಸುಫ್ ಅದರತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಯ ಹರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಗುರು ಅವನಿಗೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಂದನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲು ಹೇಳಿದ್ದ, ಅವನು ಮರುಮಾತಿಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟಿದ್ದ.

ಆದರೆ ಈಗ ಅಪರಾಹ್ನ ಕಾಲದ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯುಸುಫ್ ಯೋಚಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆವರಿಸುವ ಬೇರಾವ ವಿಷಯವಿರದ್ದರಿಂದ ಅದು ಅಲೆದಾಡಲು ಮುಕ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಖ ವಿಚಾರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಾಯ್ದುಹೋಗದೆ ಇರುವುದು ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಕಂಡುಬರುವಂತಹದು. ... ಹೀಗೆ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಅವನು ಅದರತ್ತ ನೋಡತೊಡಗಿದ. “ಸುಂದರವಾದ ಚಿಕ್ಕ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ! ಅದಕ್ಕೆ ಬೀಗ ಏಕೆ ಹಾಕಿಲ್ಲ ... ಅದೆಷ್ಟು ಹಗುರಾಗಿದೆ! ಅದರೊಳಗೆ ಏನಾದರೂ ಇರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆಯೇ? ಎಷ್ಟೊಂದು ಹಗುರಾಗಿದೆ! ಬಹುಶಃ ಅದು ಬರಿದಾಗಿರುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಆಗಿರಬಹುದು?” ಅದನ್ನು ತೆರೆದುಬಿಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯುಸುಫ್ ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಚಾಚಿದ. ಒಮ್ಮೆಗೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ. “ಆದರೆ ಇಲ್ಲ. ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಖಾಲಿ ಇರಲಿ. ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ನನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಲ್ಲ. ನನ್ನ ಗುರು ಅದನ್ನು ಅವನ ಮಿತ್ರನಿಗೆ ತಲುಪಿಸಲು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು ಅದಷ್ಟೇ. ನಾನು ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಕುರಿತು ಕಾಳಜಿ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ.”

ಕೆಲ ಸಮಯದವರೆಗೆ ಯುಸುಫ್ ಅಚಂಚಲನಾಗಿ ಕುಳಿತ. ಆದರೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಅಚಂಚಲವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳದಂತಾಯಿತು. ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮುಂದೆಯೇ ಇತ್ತು. ಸುಂದರವಾದ ಚಿಕ್ಕ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ “ಅದು ಖಾಲಿ ಇರುವ ಹಾಗೆ ತೋರಿಬರುತ್ತಿದೆ” ಎಂದು ಅವನು ಯೋಚಿಸಿದ. “ಖಾಲಿ ಇರುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತೆರೆದು ನೋಡುವುದರಿಂದ ಹಾನಿಯೇನಾಗುವುದಿದೆ? ... ಅದಕ್ಕೆ

ಬೀಗ ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಅದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಆಗ ತೆರೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದರೆ ಅದು ಕೆಟ್ಟದಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ಬೀಗವನ್ನು ಕೂಡ ಹಾಕಿರದೆ ಇದ್ದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ, ಅದನ್ನು ತೆರೆಯುವುದು ಗಂಭೀರವಾದ ವಿಷಯವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ತೆರೆದು ನೋಡುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ.”

ಯುಸುಫ್‌ನ ಯೋಚನೆ ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಸುತ್ತ ಹೊರಳುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಅವನು ಅದರಿಂದ ಕಳಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಅವನಲ್ಲಿ ಬಂದ “ನೋಡೋಣ, ತೀವ್ರಗತಿಯ ಒಂದು ಇಣುಕುನೋಟ, ಮಾತ್ರ” ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅವನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವನು ತನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಚಾಚಿದ ಮತ್ತು ಹಿಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ, ಮತ್ತೆ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಎಲ್ಲವೂ ವ್ಯರ್ಥ. ಕೊನೆಗೆ ಯುಸುಫ್ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಬಹಳ ಮೆಲ್ಲನೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತೆರೆದ. ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತೆರೆದಕೂಡಲೆ ಫಟ್! ಚಿಕ್ಕ ಇಲಿಯೊಂದು ಹೊರಗೆ ಜಿಗಿದು ಹೋಯಿತು ... ಮತ್ತು ಮಾಯವಾಯಿತು. ಅದರ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅದುಮಿಟ್ಟ ಆ ಇಲಿ ಜಿಗಿದು ಹೋಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಲಿಲ್ಲ!

ಯುಸುಫ್‌ನಿಗೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಾಯಿತು. ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಅಗಲವಾಗಿ ತೆರೆದು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿಯೇ ನೋಡಿದ. ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಖಾಲಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆಗ ಅವನ ಹೃದಯ ದುಃಖದಿಂದ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿತು. “ಮಹಾತ್ಮನಾದರೋ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಇಲಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ನಾನು ಅಂತಹದನ್ನೂ ಕೂಡ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ, ಸುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಯ್ಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ನಾನು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ. ಈಗ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ?”

ಯುಸುಫ್ ಬಹಳ ದುಃಖಿತನಾದ. ಆದರೆ ಈಗೇನೂ ಮಾಡುವುದು ಉಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಗಿಡವನ್ನು ಸುತ್ತುಹಾಕಿದ್ದು ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು, ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ, ಕೆಳಗೆ ನೋಡಿದ್ದೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು. ಆ ಚಿಕ್ಕ ಇಲಿಯು ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿತ್ತು. ನಡುಗುವ ಕೈಗಳಿಂದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮುಚ್ಚಳವನ್ನು ಅವನು ಮುಚ್ಚಿ ಹಾಕಿದ ಹಾಗೂ ಭಯ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ತನ್ನ ಪಯಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ. ನೀಲಾ ನದಿಯ ತಟದಲ್ಲಿ ಅವನ ಗುರುವಿನ ಮಿತ್ರನ ಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದ ನಂತರ ಯುಸುಫ್ ಆ ಮಿತ್ರನಿಗೆ ಗುರು ಕಳಿಸಿದ್ದ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದ ಮತ್ತು ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಮೌನದಿಂದ ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ತಪ್ಪೊಂದನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಈ ಮನುಷ್ಯ

ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂತನಾಗಿದ್ದ. ಅವನು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಮುಚ್ಚಳ ತೆರೆದು ನೋಡಿದ ಮತ್ತು ಕೂಡಲೆ ಸಂಭವಿಸಿದ್ದೇನೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡ.

“ಸರಿ, ಯುಸುಫ್, ನೀನು ಇಲಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿರುವೆ. ಮಹಾತ್ಮ ಜುನುನ್ ನಿನಗೆ ದೀಕ್ಷೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪರಮೋಚ್ಚ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆದಿರಬೇಕು. ನಿನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪ ಶಕ್ತಿ ಕುರಿತು ನಿನ್ನ ಗುರುವಿಗೆ ಸಂಶಯ ಉಂಟಾಗಿತ್ತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಲು ಈ ತಂತ್ರವನ್ನು ಹೂಡಿದ. ಮತ್ತು ಇಲಿಯನ್ನು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವಂತಹ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದಾಗ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆ ಎಂದು ಹೇಗೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಲ್ಲೆ? ಯುಸುಫ್ ಯಾವುದೂ ಕ್ಷುಲ್ಲಕವಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಗುರುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಮರಳಿ ಹೋಗು. ಚಾರಿತ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಏಕಪ್ರಕಾರತೆಯನ್ನು, ಪಟ್ಟುಹಿಡಿಯುವಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೋ. ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ಆ ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮದ ನಿಜವಾದ ಶಿಷ್ಯನಾಗಬೇಕೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗು.”

ವಿಷ್ಣುವದನನಾಗಿ ಯುಸುಫ್ ಆ ಮಹಾತ್ಮನೆಡೆಗೆ ಮರಳಿ ಹೋದ ಮತ್ತು ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ. “ಯುಸುಫ್, ನೀನು ಅದ್ಭುತ ಅವಕಾಶವೊಂದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡೆ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಅಲ್ಪ ಮೌಲ್ಯವಿರುವ ಇಲಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಕಾಳಜಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನಿನಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಮತ್ತು ನೀನು ಅದನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡದೆ ಹೋದೆ. ಎಲ್ಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಮೌಲ್ಯದ್ದಾಗಿರುವ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವೆನೆಂದು ನೀನು ಹೇಗೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಲ್ಲೆ? ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಸ್ವ-ನಿಯಂತ್ರಣ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಹೋಗು ಹಾಗೂ ಕಲಿತುಕೊಂಡು ಬಾ. ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಪ್ರಭುವಾಗುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೋ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದಿಲ್ಲದೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಏನನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಮಹಾತ್ಮ ಹೇಳಿದ.

ಯುಸುಫ್ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದವನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದ. ಮತ್ತು ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಯೋಚನೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿತ್ತು; ತನ್ನ ಪ್ರಭು ತಾನಾಗಬೇಕೆಂಬುದು. ... ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ದಣಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ ಮತ್ತು ಕಷ್ಟದಾಯಕ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಕೈಕೊಂಡ.

ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆದುಕೊಂಡ. ನಂತರ ದೃಢ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಯುಸುಫ್ ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಬಳಿ ಮರಳಿ ಹೋದ. ಮಹಾತ್ಮ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟುಕೊಂಡ ಮತ್ತು ಅವನು ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಸಿದ್ಧನಾದುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡ. ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಯುಸುಫ್ ತನ್ನ ಗುರು ಜುನುನ್‌ನಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದ.

ಅನೇಕಾನೇಕ ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದು ಹೋದವು. ಯುಸುಫ್ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ. ಅವನು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಒಬ್ಬ ಮಹಾನ್ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಅಸಾಧಾರಣ ಸಂತನಾದ.

(CWM, 9/67-68)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ವಾರ್ತಾಪತ್ರ

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣ

ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ 1ನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ದಿನಾಂಕ 5/12/14ರ ಶುಕ್ರವಾರದಂದು “ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಮಹಾಸಮಾಧಿ” ಯ ದಿನವನ್ನಾಗಿ ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು. ತತ್ಸಂಬಂಧ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 7.00 ರಿಂದ 7.30ರವರೆಗೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ಧ್ಯಾನ ಹಾಗೂ ಸಂದೇಶ ಪತ್ರವನ್ನು ವಿತರಿಸಲಾಯಿತು. ಅದೇ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ 5.30 ರಿಂದ 7.30ರವರೆಗೆ “Matter reveals the Spirit's face” ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಸ್. ಲಹರಿ, ಧರ್ಮದರ್ಶಿ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣ, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರು ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡಿದರು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳು ಆಗಮಿಸಿದ್ದರು.

*“Strength in the nature,
wisdom in the mind,
Love in the heart complete the trinity
Of glorious manhood.”*

- Sri Aurobindo

RNI No. 22511/1971

No. of Pages 56 + 4 (Cov. Page)

KAR Reg No : RNP/KA/BGS/368/2015-2017

Permitted to Post 10th of Every Month. Reg. Valid till : 31-12-2017

Licensed to Post at MBC, Bengaluru GPO, Bengaluru - 560 001

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿರುವ ಅತಿಥಿ ಗೃಹವು ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಗುರುಬಂಧುಗಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ತೆರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅತಿಥಿ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ತಂಗಲು ಬರುವ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಊಟ ಮತ್ತು ವಸತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಸೂಕ್ತ ದರಗಳಲ್ಲಿ ಅನುವುಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಸತಿ ಊಟಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸದಸ್ಯತ್ವದ ಚೀಟಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ತತ್ಸಂಬಂಧ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬೇಕಾದ ವಿಳಾಸ :

ಆಡ್‌ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ

ಜೆ.ಪಿ.ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078

ದೂರವಾಣಿ : 080-22449882, 22459628

Ed. : Dr. K.S. Amur, M.Sc., PhD, Pub : Ajit S. Sabnis.

Ptd. by M/s Seshaasai e-forms Pvt. Ltd.,

on behalf of Sri Aurobindo Complex Trust, 'Sri Aurobindo Marg',

J.P. Nagar I Phase, Bengaluru - 560 078. Phone : 080 - 2244 9882.